

Sössö 3 | 07

sössö 3 | 2007

38. vuosikerta

03 pääkirjoitus
04 pj-palsta
05 opiskelijapalaute
06 fuksikkiparit
08 vakoilija
10 maailman turhin keksintö?
11 hops
12 pilsnerin alkulähteillä
14 sössö testaa
16 uudet parrat
17 lennipeli

18 sössön toimitus
20 kotimaanpitkä '07
23 puuhakuutio
24 helsinki city run
26 shanghai,
sosiaaliasiaa
27 teekkarispeksi tampereella
29 sammakot
30 Chalmers Elektron 75-vuotisjuhla
33 kiltapatruunatar
34 syksyn 2007 alustava tapahtuma-
kalenteri

Istumme kolmistaan BeerHousessa Tallinnassa. Edessämme on litran "kotiolut" tuopit sekä pizzat. Oluessa maistuu hiiva, mutta niin kuuluukin ja maku on muuten oivallinen. Hinta tosin on lähes kaksinkertainen verrattuna Prahaan. Lehdestä löytyykin juttu vierailusta Plzeňissä, pilsnerin synnyinkaupungissa. Tekstin sekaan on ututettu muutamia tärppejä oluen valmistukseen perehtyneille, mutta on helposti myös "perus"kuluttajan luettavissa.

Sää on äärimmäisen kaunis ja tulomatka vierähtikin Itämeren kauneutta ihaillen. Tarkoituksena oli tosin nukkua koko matka, mutta sään, seuran ja laivahintojen osuessa kohdalleen oli itsensä polttaminen ihaillessa yhtä maailman saastuneimmista meristä lähes pakollinen toimenpide.

Tämäkin matka on kuitenkin vasta puolessa välissä, kuten on kiltavuosi, ehkä myöselämä. Elämä on kaunis jaluonnoton asia, joka antaa paljon, niin paljon. Toisaalta yrittämällä saa niin vähän. Nimettömien toimikuntien puheenjohtajat juovat ja syövät toimikuntiansa rahat (esim. Tallinnassa, toim. huom.), vaikka toimikunnat tekevätkin parhaansa, eikä sitä yrittäminen vaikeuta.

Yrittämättä puolestaan saa kaiken ja ilmaiseksi, kuten tämänkin risteilyn, vaikka siitä pitkin matkaa. Ja maksa jaksaa... Elämä on harmaa hetki kahden tyhjyyden välissä,

mutta silti elämällä on vielä paljon annettavaa, kuten on myös kiltavuodella. Syksyllä joudutaan muun muassa miettimään tiedekuntamallia, joka koskettaa jokaista kiltalaista.

(Nyt alkaa tylsä ja asiapitoinen osuus, toim. huom.) Jos kaikki sujuu suunnitelmien mukaan, ensi vuoden alusta kuulumme tiedekuntaan, johon kuuluu sähköläisten lisäksi tietotekniikan, automaatio- ja systeemitekniikan sekä informaatioverkostojen opiskelijoita. Sähköinsinöörikillan kannalta uudistus vaikuttaa lupaavalta, sillä osastojen välillä on paljon päällekkäisyyksiä, joita poistamalla resurssit voidaan vapauttaa opiskelijoiden hyödyksi.

Killan tehtävä on kuitenkin pitää huolta siitä, että opiskelijoiden asema ei huonone, ja killan suhteet korkeakoulun henkilökuntaan säilyvät ennallaan. Silti tai juuri siksi kiltatoiminta on nyt entistäkin tärkeämpää! /* opintomestari ei ollut tarpeeksi humalassa */ (toim. ntx. pyynt.)

Kuten kiltavuosi (ja tämä risteily), pääkirjoituskin loppuu joskus. Helsingin lähestyessä mummot ryhmittyvät maihinousukannelle ja Tax Free (joka ei ole verovapaa) suljetaan. Kalifornialainen viinikin on loppumassa, harmin paikka. Hauskanpitoa ei kuitenkaan tarvitse lopettaa, sillä tänäänhän on maanantai, eli paras päivä spontaanille Tallinnan matkalle ja sen jatkamiselle Otaniemessä. Virkistävää kesää kaikille!

Pekko Ahtiainen, Otto Palonen ja Henna Vepsäläinen

Julkaisija: Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry. **Päätoimittaja:** Pekko Ahtiainen [pekko.ahtiainen@tkk.fi] **Kirjoittajat:** Minttu Hietamäki, Antti Kalliomäki, Janne Lahdenperä, Juuso Parkkinen, Lennart Sandström, Ossi Miikkulainen **Vierailevat:** Emmi Rautkylä, Olli Laine, Marko Miettinen, OpLaa, Nina Lagus, Henna Vepsäläinen, Jyrki Luukko, Anna Karppinen **Kuvat:** Leni Järvenpää, Ossi Miikkulainen, Olli Laine, Emmi Rautkylä, E-photo, Antti Rantakallio, Pekko Ahtiainen, Pekka Aavikko, iStockPhoto **Taittajat:** Sadi Hossain, Leni Järvenpää **Kannen kuva:** iStockPhoto **Paino:** Painotalo Casper Oy, kesäkuu 2007 **Painos:** 700kpl **Palaute ja verkkolehti:** sik-sosso@list.tky.fi, sik.tky.fi

PJ-palsta

Mitkä opintoaikojen rajaukset?

Miettiessäni ensimmäistä 24 vuotta elämässäni, on pakko todeta, että jokainen vuosi on ollut edellistä parempi. Paikoin on jopa tuntunut, että sama meno ei voi jatkua loputtomiin, jota tukee myös valmistuneiden vakio kommentti: opiskelu on elämän parasta aikaa. Ennen TKK:lle tuloa pidin kommenttia lähinnä motivointina lähteä opiskelemaan, tai muuna höpö-höpö juttuna. Nyt vietän viidettä vuotta opiskelemassa ja en voi kun ihmetellä, miten hienoa ja unohtumatonta aikaa vietän. Fuksivuoteni ja erityisesti sen ensimmäisen Wapun kokeminen oli unohtumatonta. Siinä vaiheessa en ollut vielä aktiivisesti killan toiminnassa mukana ja ajattelin, että tämä opiskeluhan on "ihan siistiä", mutta tuskinpa Wappu tai muut jutut toisella kertaa enää niin siistiltä tuntuu.

Nyt kolmisen vuotta killassa ja muussa teekkaritoiminnassa aktiivisesti toimineena olen kokenut joka vuosi niin hienoja juttuja, joita en olisi aiemmin edes voinut kuvitella. Tiedän myös, että on moninkertaisesti hienoja juttuja joita en ole opiskeluaikana kokenut, enkä koskaan ehdi edes kokea. Ihmeellistä on myös se, että en ole nähnyt kenenkään katuvaan mukanaoloon teekkaritoiminnassa. Nyt kuitenkin erilaiset virkamiehet ovat myös tuoneet lusikkansa soppaan, minkä seurauksena sanat "ei ehdi" ovat alkaneet kuulua ja näkyä entistä enemmän. Miksi opiskelija sitten ei ehdi viettää unohtumatonta ja mahdollisesti jopa elämänsä parasta aikaa?

Yksi varma syy kiireeseen on juuri nämä virkamiesten keksimät opintoaikojen rajaukset, jonka seurauksena on entistä vaikeampaa vakuuttaa ihmisille, että kannattaa lähteä toimintaan mukaan. Onneksi tilanne ei kuitenkaan ole niin paha miltä se näyttää. Vaikka viimeiset kaksi aloittanutta vuosikurssia ovat saaneet opiskeluajakseen 5+2+2 vuotta, ei se estä nauttimasta siitä ajasta täysillä.

Käytännössä opiskelijoita pelottaa ajatus, millä perusteilla lisäaikaa myönnetään. Ensimmäiset kaksi vuotta opiskeluaikaa saa lisää ilman perusteita. Seuraavat kaksi, jos on esittänyt uskottava suunnitelma opintojen etenemisestä. Itse olen nyt viidettä vuotta, vaikka olen opiskellut enemmän kuin rennosti, ollut mukana monessa ja käynyt siinä samalla töissäkin, uskon valmistuvani noin seitsemässä vuodessa. Eli rajojen rikoutuminen ei olisi lähelläkään.

Yksi mielenkiintoinen tieto, mitä TKK todennäköisesti ei edes halua tuoda julkisuuteen suuremmin on, että osastot ja laboratoriot saavat tällä hetkellä rahaa valmistuneista opiskelijoista. Jos opiskelija on edes suhteellisen pitkällä opinnoissaan, en jaksa uskoa, että yksikään laboratorio heittäisi häntä pois. Kuka nyt haluaisi menettää rahaa? Yksi tunne ylitse muiden yliopistossa opiskellessa on vapaus. Saa tehdä sitä mitä juuri itse haluaa. Mutta meidän täytyy pitää huolta, että sama vapaus on mahdollista myös jatkossa. Nautitaan opiskelusta ja ollaan mukana toiminnassa enemmän tai vähemmän.

Pääasia on, että ei tarvitse jälkikäteen katua, mitä tuli tehtyä tai ennen kaikkea, mitä tulijätettyä tekemättä.

Iloista elämän parasta aikaa!

Olli Laine
Puheenjohtaja

Opiskelijat palautteen antajina

Teksti: OpLaa eli Opetuksen laatutoimikunta

Opiskelu Teknillisessä korkeakoulussa eroaa melkoisesti lukio-opiskelusta esimerkiksi siten, että opiskelijalla on vapaus muokata omat opintonsa sellaisiksi kuin itse haluaa, eikä hänen siten tarvitse enää mennä vain "massan mukana". Tämä vapaus tarkoittaa myös sitä, että vastuu oppimisesta on opiskelijalla. Vastuu antaa opiskelijalle myös oikeuden ja velvollisuuden vaatia. Koska kurssit eivät aina ole loppuun hiottuja kokonaisuuksia, joita opiskelija voisi vain passiivisesti suorittaa, opiskelijan oma aktiivisuus nousee kurssin suorittamisessa tärkeään rooliin. Kurssin on tuettava opiskelijan oppimista ja oppilaan on vaadittava opetukselta laadukkuutta.

Opetuksen laatu on asia, johon Sähkö- ja Tietoliikennetekniikan osasto haluaa erityisesti panostaa. Opiskeluympäristöstä toivotaan kulttuuria, jossa opiskelijalla on aito mahdollisuus vaikuttaa opiskeluidensa laatuun. Asetelma, missä opiskelija nähdään

Vastuu antaa opiskelijalle myös oikeuden ja velvollisuuden vaatia.

erillisenä ja passiivisena osapuolena ottamassa vastaan tietoa, ei tue tätä kulttuuria. Sen sijaan halutaan rohkaista opiskelijoita ja opetushenkilökuntaa aktiiviseen vuorovaikutukseen toistensa kanssa.

Opiskelijoilla ja opetushenkilökunnalla on yhteisenä tavoitteena opetustapahtuma eli oppiminen opiskelijoiden näkökulmasta ja laadukas opetus opetushenkilökunnan puolelta. Tämä yhteinen tavoite toteutuu huomattavasti helpommin, kun molemmilla osapuolilla on aktiivinen kiinnostus toisen tavoitetta kohtaan. Yksi suurimmista askelista kohti tällaista aktiivista vuorovaikutusta on palautteen antaminen kurseista ja opetustoiminnasta yleisesti.

Opiskelun vapaus tarkoittaa siis sitä, että suuri osa vastuusta opetustapahtumassa on opiskelijalla itsellään. Tämä on etu opiskelijalle myös siinä mielessä, että näin jokainen voi etsiä ja löytää itselleen sopivimman tavan oppia. Oppiminen ei tapahdu pelkästään opettajan panoksesta, vaan tietyllä tapaa yhteisvoimin opettajan ja

opiskelijan yhteistyönä. Tällöin opettajille ja opetushenkilökunnalle annetun palautteen ja vuorovaikutuksen rooli opetuksessa kasvaa suureksi. Moneen otteeseen on opiskelijoidenkin puolelta tullut todettua, että kiinnostuminen aiheesta ja siitä, millä tavalla itse voisi parhaiten asian oppia, tekee opiskelustakin mukavaa.

Mistä palautetta voi antaa?

Palautetta ja kehitysehdotuksia voi antaa lähestulkoon mistä kurssiin liittyvästä tahansa. Useimmiten palaute liittyy kurssin käytännön järjestelyihin, ja tällöin hyvänä lähtökohtana on esimerkiksi käydä läpi Opetuksen Laatutoimikunnan (OpLaa) "Hyvän kurssin tunnusmerkit" -aloite. Tarkastelemalla näitä suuntaviivoja ja vertailemalla niitä omaan kokemukseen kurssista löytää arvioinnilleen perusteet; täytyvätkö tunnusmerkit kurssissa pääpiirteissään vai eivätkö.

Missä palautetta voi antaa?

Palautteen antoon ja vuorovaikutukseen on monta kanavaa:

- voi mennä keskustelemaan suoraan luennoitsijan tai assistentin kanssa,
- kurssien uutisryhmien ja sähköpostin kautta,
- osaston www-sivujen kurssikohtaisella kurssipalautelomakkeella,
- joissakin kurseissa toimivien erityisten kurssipalauteryhmien kautta sekä
- OpLaa:n palautesivuilla, jossa palautetta voi antaa kaikesta opetuksen laatuun liittyvästä, myös siitä, jos muut palautekanavat eivät toimi toivotulla tavalla
- myös Sähköinsinöörkillan opintotoimikunnalle voi antaa palautetta suullisessa ja/tai kirjallisessa muodossa

Miten palautetta käytetään? Kurssin vastaavat opettajat käyttävät palautetta kurssin kehittämiseen. Palaute on erittäin tärkeää, koska se auttaa kurssin järjestäjiä havaitsemaan kurssin heikkoudet. OpLaa puolestaan käsittelee jokaisen suoran yhteydenoton ja ottaa tarvittaessa kantaa laajemmin osastolla. Palautteella on siis todella vaikutusta! Aikainen suora palaute voi auttaa jo kurssin kuluessa epäkohdan korjaukseen!

Lähde siis mukaan luomaan oppimisympäristöä, jossa SINÄ voit vaikuttaa!

Fuksikapteenit 2007

Teksti: Nina Lagus, Otto Parantainen
Kuva: Olli Laine

Nimi: Nina Lagus
Ikä: 21
Kengän koko: 38
Vuosikurssi: 4

Pituus: 163 cm
Siviilisääty: Seurustelen.
Lempiväri: Vihreä.

Lempiviina:

Ööö. Olen lähes kaikkijuomainen ja -ruokainen, hyvän maun rajoissa rajoissa siis. Mikään viina ei ole vielä noussut erityisesti ylitse muiden, muutamista olen todennut, etten pidä.

Onko sinulla lemmikkejä?
Mitä harrastat?

Ei, ellei sellaista söpöä, pitkää poikaa lasketa.

Partiota, aikidoo...ja ehkä kiltatoimintakin voidaan laskea jonkin sortin harrastukseksi. Vapaa-aikaa siihen ainakin palaa paljon. Luen myös mielelläni, jos aikaa riittää.

Mitä katsot telkkarista?

En juuri mitään. En omista telkkaria ja katson telkkaria vain satunnaisesti, jos olen jonkun luona kylässä ja joku siellä katsoo telkkaria.

Mitä ilman et tulisi toimeen?
Onko sinulla kuvia IRCissä?
Noh, irkkaatko edes?
Miksi ei vaaleanpunainen?

Kalenteria.

Ei, tietenkään.

Joo.

Niin, miksikäs ei? Vaaleanpunainen on ihan suloinen väri esim. vauvan kastemekossa tai pikkuprinsessan kesäasussa, tai vähän vanhemmankin. Vaikka itse en yleensä suosikaan vaaleanpunaista pukeutumisessa. Useat vaaleanpunaiset kukat ovat myös kauniita. Pidän muun muassa vaaleanpunaisista neilikoista.

Mitä ja miten odotat syksyiltä?

Odotan jännityksellä syksyn ensimmäistä viikkoa ja uusia fukseja. Uskon tutustuvani syksyllä moneen uuteen, upeaan ihmiseen.

Mikä eläin olisit ja miksi?
Miksi?

Kissa, koska kissat ovat notkeita, sulavia ja söpöjä ja silitettäviä, ja niillä on selkeästi oma tahto.

Koska elämä tuntuu nyt hauskalta ja jännittävältä. Kesä on kohta parhaimmillaan ja ulkona tuoksuu hyvältä.

Saan myös viettää aikaani minulle tärkeiden ihmisten kanssa ja tehdä asioita, jotka koen tärkeiksi ja mukaviksi.

Nimi: Otto Parantainen
Ikä: 23
Kengän koko: 46-47
Vuosikurssi: 4

Pituus: 185
Siviilisääty: Villi ja vapaa
Lempiväri: Sininen

Lempiviina:

Punssi, jos se lasketaan viinaksi

Onko sinulla lemmikkejä?

Ei olé

Mitä harrastat?

Kiltatoimintaa ja kavereiden kanssa hengailua (sählyä, leffoja, biljardia, saunailtoja yms.)

Mitä katsot telkkarista?

Simpsonit ja jotain muutakin hyvää, jos sattuu tulemaan avatessani telkun

Mitä ilman et tulisi toimeen?

Kännykkä

Onko sinulla kuvia IRCissä?

Ei, saati sitten IRC-galleriassa

Noh, irkkaatko edes?

Joo, IRCnetissä nickillä oparanta.

Miksi ei vaaleanpunainen?

No koska koneen haalari tahrautuu rumasti köydenvedossa

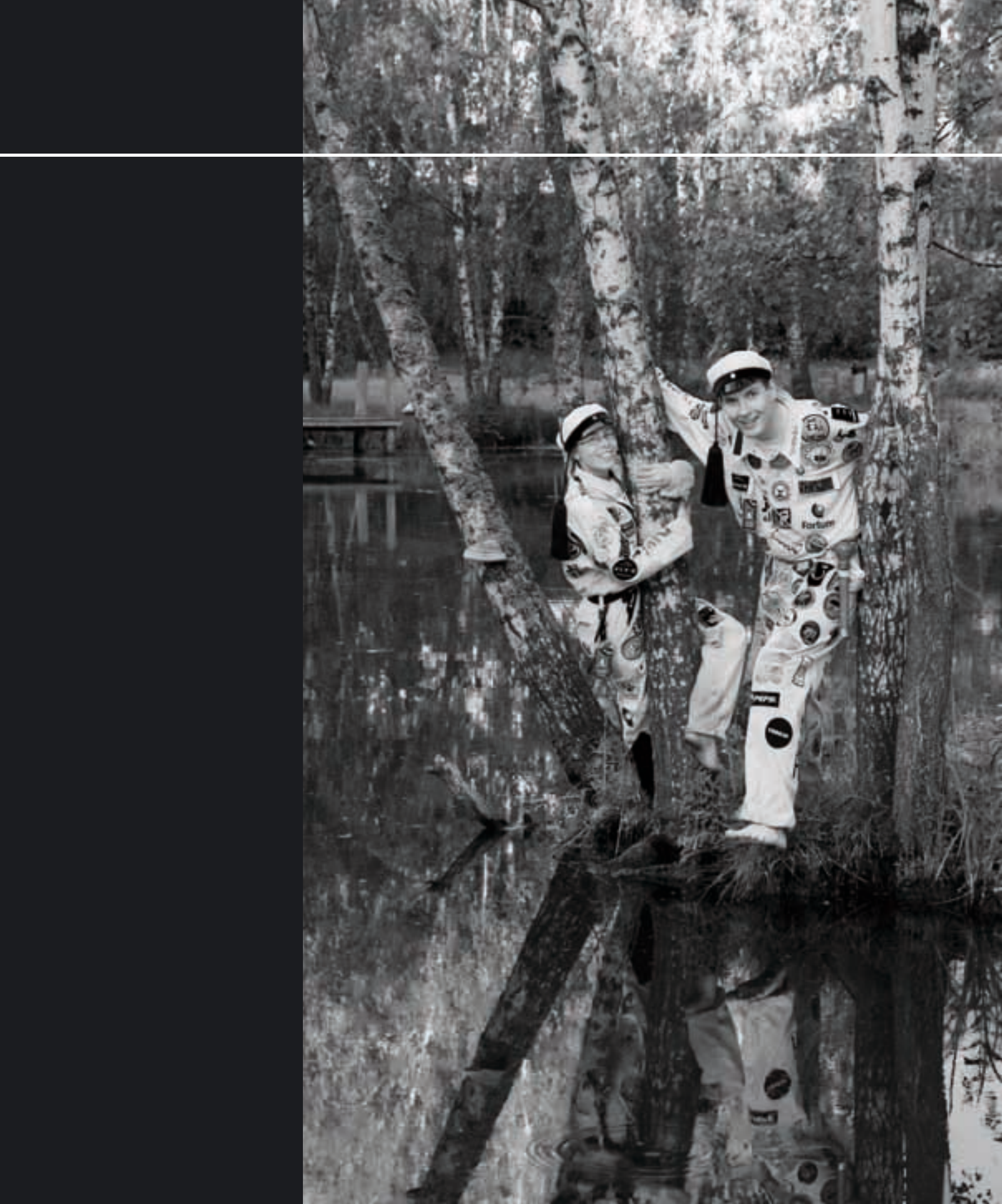
Mitä ja miten odotat syksyiltä?

Ainakin fuksiekskursiota odottelen, päivä kerrallaan :) Kyllä koko syksyn olettaisin olevan todella antoisaa aikaa. Kiirettä tulee pitämään, mutta hauskaakin varmasti on. Kesällä pitää ottaa rennosti ja keräillä voimia.

Mikä eläin olisit ja miksi?
Miksi?

Eikös ne ihmisetkin ole pohjimmiltaan eläimiä?

Koska meillä on joulu.

SIK vs. KIK - poimintoja 2000-luvun jäynäsodasta

Teksti: Vakoilija

Kuvat: Miika Melama, Emmi Rautkylä, Leni Järvenpää

Asiantuntijat: Miika Melama, Emmi Rautkylä, Sanna Santajärvi, Janne Viskari, Outi Koski

"Jäynän tarkoituksena on tuottaa hyväntahtoisesti riemua itselle, jäynän kohteelle ja suurelle yleisölle", määritellään jäynäkisan virallisissa säännöissä. Sähkö- ja koneteekkareiden välisessä jäynäsodassa on vuosien aikana tehty runsaasti kepposia, ja ainakin ne ovat tavanneet toista osapuolta hymyilyttää. Toivottavasti aikajanelle saadaan kirjata tulevina vuosina vähintäänkin yhtä pätevää toimintaa. Puheenjohtaja Janne Viskarin sanoja kevään 2001 Sössössä lainaten: "Me sähköteekkarit emme jää toimeettomina odottamaan tulevaa hyökkäystä. Me näytämme brutaalille konekansalle nokkeluutemme ja nöyryytämme heitä totaalisesti!"

Maaliskuu 2001

Kaksi SIK:n edustajaa toimittaa ystävällismielisenä lahjuksena KIK:n kiltahuoneelle Sössön numeron 6/2000 painovirheelliset kappaleet, yhteensä noin tuhat lehteä. Lehtien pahvilaatikot eivät aivan kestä painoa, joten lehdet pääsevät ikävästi leviämään pitkin kiltiksen kaikkia mahdollisia pintoja.

Isompi sähköläisjoukko tekee iskun KIK:n kiltikselle keskellä päivää. Porukalla on mukanaan mittanauhoja, joilla he mittailevat kiltahuoneen oviaukon dimensioita. Kummasteleville konelaisille he kertovat haluavansa tarkistaa, mahtuuko pakettiauto ovesta sisään.

Toukokuu 2001

Konelaiset kehittävät hassunhauskan pissapelin, jossa TKK:n miestenhuoneiden pisuaareihin ja pönttöihin on liimattu SIK-tarroja. Yläpuolella on lappu, josta löytyivät pissapelin ohjeet (osumista pisteitä). Omia pisteitä neuvotaan tiedustelemaan puhelinnumerosta, joka tietysti on SIK:n kiltiksen numero. Jokunen pistetiedustelupuhelu kiltahuoneelle tuleeikin muutaman päivän aikana.

Huhtikuu 2001

KIK:n puheenjohtaja julistaa avoimen jäynäsodan alkaneeksi. Allekirjoituksena on sopivasti: Juha Korhonen – ylipäällikkö. Asiasta vinoillaan pitkään, kerrankos sitä päällikkö ja päällikkö menevät sekaisin.

SIK:n kiltahuoneelle ilmestyvät samat, tutut Sössön numerot sekä KIK:n teollisuusviikon esitteitä. Keskellä huonetta olevan tolpan ympärille on kiedottu teräsvaijeri, jonka molemmat päät on upotettu 100kg:n betonivalun sisään. Lisäksi kiltikseltä löytyy parimetrinen, vaaleanpunainen dildo. SIK:n valvontajärjestelmä ei kuitenkaan petä, vaan valppaat hallituslaiset purkavat virityksen ennen kuivumista ja siirtävät sen oikeaan osoitteeseensa KIK-puistoon. Vaijerit viritetään kuulalaakeripatsaaseen ja valetaan takaisin betoniin. Ontto fallos teipataan KIK:n pakettiauton katolle ja täytetään painoviallisilla Sössöillä.

Kone iskee takaisin taittamalla uusiksi Uutislehti 100:n ja Metron etusivulööpit. Otsikot julistavat: "Magneettikentät syynä? – Sähköteekkareilla normaalia enemmän potenssiongelmia" sekä "Oman käden kautta onneen – sähköläiset sosiaalisesti kyvyttömmimpiä".

Sähköläiset käyvät kuvaamassa pahaa-aavistamattoman KIK:n puheenjohtajan naaman. Kuva heijastetaan piirtoheittimellä kankaalle, jolle maalataan Che Guevara -henkinen punalippu puheenjohtajan pärsällä. Lipun yläreunassa lukee teksti: "Kenen joukoissa seisot?" Lippu ripustetaan koneosaston pääoven yläpuolelle.

Erällä firmalla on palvelu, jossa saa piirtää omia kännykkälogoja ja tilata niitä puhelimeensa. Pari SIK:n toimihenkilöä piirtää joukon erilaisia logoja, teksteinä esimerkiksi "en ole koneteekkari" ja "SIK". Logot kootaan yhteen mainokseen, jota levitetään ympäri Otaniemeä. Tarkkaa tietoa ei ole, kuinka paljon logoja tilattiin, mutta ainakin KIK:n puheenjohtajalle lähetettiin yksi lahjaksi.

Maaliskuu 2002

Sähköläiset kantavat koneosaston katolle pesukoneen, ja pystyttävät sen viereen Koneen haalareihin puetun mallinuken, Ron Jeremyn naamalla tietysti. Alla roikkuu lakana, jossa on teksti "Jäikö valkopyykkiin jotain punaista?"

Syyskuu 2003

Fuksit tulee, ja niin myös sähkö! Koneosaston edusta saa jälleen koristusta, tällä kertaa parimetrisestä styroksisesta SIK-rattaasta sekä lakanasta tekstillä "vielä ehdit vaihtaa". Konefukseille jaetaan flyereita samaisella tekstillä ja SIK:n yhteystiedoilla.

Tammikuu 2007

Konelaiset saavat jälleen lahjan SIK:ltä. Kiltahuoneelle tuodaan pinkiksi maalattu vessanpönttö, joka ketjutetaan kiinni tolppaan. Pöntölle on sittemmin löytynyt kiltahuoneella tärkeä tehtävä tietokonetuolina.

Tammikuu 2003

Bordelli-bileissä syksyllä 2002 koristeena olleet tissit ovat päätyneet konelaisten toimesta SIK:n kiltikselle. Sähköläiset pitivät hinkkejä aivan liian rivoina ja roikkuvinä ja päättävät parantaa niitä rintsikoilla. Tissit löytävät tiensä KIK:n ilmoitustaululle mukanaan viesti "Alastomuus on katsojan silmissä. T: SIK, Siveiden Ihmisten Kerho"

Tammikuu 2005

Koneosaston remontti on alkamaisillaan. Työmaan kyltissä teksti "Senaattikiinteistöt remontoit" vaihtuu yön pimeinä tunteina tekstiksi "Senaattikiinteistöt purkaa".

Tammikuu 2004

Sähköläiset paikantavat Koneen kiltahuoneelta taulun, josta löytyvät naamakuvat killan toimihenkilöistä. Kiinalaisen horoskoopin mukaisen apinan vuoden kunniaksi pärstät korvataan apinoiden naamoilla. Pöydälle jätetään tietysti toivotus: "Hyvää apinan vuotta!"

Tammikuu 2006

SIK iskee jälleen tammikuussa. Konelaiset ovat juuri päässeet ylopeilemään kiltiksensä uudella, vaaleanpunaiseksi maalatulla tolppalla. Aamuhämärän tunteina SIK:n joukko tunkeutuu koneosastolle maalausvälineiden kanssa, ja taikoo tolpastä puhtaaksi valkoisen. Koristeeksi suihkutetaan vielä sähköisiä salamankuvia. Seuraavalla viikolla tolpan salamaa on ilmestynyt pitelemään kädessään pieni porsas.

ETTEIVÄT LEHMÄT LENTÄISI
HUOMENNAKAAN

Meidän suomalaisten elinolot muuttuvat pian radikaalisti ellei ilmastonmuutokselle tehdä mitään. Onneksi vielä ei ole liian myöhäistä. Tiedätkö, mitä sinun energia-yhtiösi tekee ilmastonmuutoksen ehkäisemiseksi?

Hillitse ilmastonmuutosta:

www.fortum.fi

"Maailman turhin keksintö"?

Sössön numerossa 2/2007 Tuomas Halkola esitti Opintotoimikunnan työskentelystä kertovassa jutussaan, että aurinkokennolla toimiva ledi on maailman turhin keksintö. Lienee Opintotoimikunnan sivistämisen paikka.

Maailman väestöstä 1,6 biljoonaa elää sähkön ulottumattomissa. Sähkön puutteella on selkeä yhteys köyhyyteen kehitysmaissa. Kun aurinko laskee, lapset eivät pysty lukemaan ja opiskelemaan. Syrjäseutujen perheet joutuvat käyttämään kallisarvoista puuta kotien lämmittämiseen, valaistukseen ja ruuanlaittoon. Tästä aiheutuva savu aiheuttaa hengityselinsairauksia ja lisää kuolleisuutta.

Ratkaisun ongelmaan tarjoavat aurinkopaneeleilla toimivat ledit. Ledit kuluttavat 90 prosenttia vähemmän virtaa kuin hehkulamput. Niiden avulla 30 talon kylä voidaan valaista pienemmällä energialla kuin mitä tavallinen 100 W:n hehkulamppu vaatii. ENLIGHTEN (Europe Nepal LIGHTing and Energy Network) on TKK:n, Vilnan ja Katmandun yliopistojen yhteistyöprojekti, jolla pyritään viemään LED-valoa Nepalin vuoristokyläin. Hyvien kokemusten perusteella projektia esitetään laajentavaksi Afrikan maihin. Rohkenen siis olla Tuomas Halkolan kanssa asiasta eri mieltä.

Emmi Rautkylä
Tutkija, TKK:n Valaistuslaboratorio

HOPS: lyhyt oppimäärä.

Teksti: Henna Vepsäläinen

Vuoden 2005 tutkintosäännön mukaan opiskelevien on tehtävä henkilökohtainen opintosuunnitelma eli HOPS, joka sitoo sekä korkeakoulua että opiskelijaa. Muutoksia tehtäessä HOPS pitää aina hyväksyttää uudelleen osastolla. Tänä syksynä virallisen HOPS:n joutuvat tekemään vuonna 2006 aloittaneet opiskelijat, ja uusilla fukseilla HOPS:n tekeminen on edessä vuoden päästä. On siis aika miettiä hieman, miten ja miksi HOPS kannattaa tehdä!

HOPS tehdään moduulikohtaisesti, eli siihen ei tarvitse kirjata yksittäisiä kursseja, ellei moduulin sisältöön ole tehty henkilökohtaisesti sovittuja muutoksia. HOPS tehdään lomakkeelle, ja tuutorin tehtävä on auttaa sen tekemisessä. HOPS tehdään erikseen kandi- ja maisterivaiheita varten, joten toisen vuoden opiskelijan ei vielä tarvitse tietää DI-tutkintonsa eksaktia sisältöä.

Kun opiskelijan HOPS vahvistetaan, myös hänen pää- ja sivuaineensa vahvistetaan, eli erillistä pää- tai sivuaineanomusta ei tarvitse tehdä. HOPS:n tekeminen on tärkeää, sillä kandidaattiseminaaria ei saa aloittaa, ennen kuin HOPS on vahvistettu. Samoin maisteritason HOPS pitää olla vahvistettu ennen diplomityön aiheen anomista. HOPS vahvistetaan kahdesti vuodessa, syksyllä ja keväällä, mutta uuden HOPS:n voi palauttaa kansliaan milloin tahansa.

Halutessaan opiskelija voi myös suorittaa opintoja muista yliopistoista (JOO-opinnot). Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että JOO-opinnot pitää

olla kirjattuna ja vahvistettuna HOPS:iin ennen JOO-opintojen anomista. Jos JOO-opinto-oikeutta ei myönnetä, opiskelija joutuu vahvistamaan uuden HOPS:n ilman kyseistä moduulia.

HOPS:n tekeminen saattaa tuntua ylipääsemättömän vaikealta tehtävältä, mutta huolella tehdystä HOPS:sta on takuulla hyötyä! Ja mikään ei estä tekemästä HOPS:ia, vaikket olisikaan aivan varma tulevista valinnoistasi, ainahan HOPS:n voi vahvistuttaa uudelleen. HOPS:n teossa auttavat niin tuutorit kuin kansliakin, joten yksin ei kannata jäädä pähkäilemään epäselviä moduuleita.

*”On siis aika miettiä hieman,
miten ja miksi
HOPS kannattaa tehdä!”*

Pilsnerin alkulähteillä Plzeňissä.

Teksti ja kuvat: Pekko Ahtiainen

Historia

Plzeň sijaitsee n. 60 kilometriä Prahasta lounaaseen. 165 000 asukkaan kaupunki on tunnettu Pilsner Urquellin kotina. Nimi tarkoittaa suoraan käännettynä ”Pilsneriä alkuperäisestä lähteestä”. Kuningas Wenceslas II perusti Plzeňin kaupungin 1295 ja antoi sen asukkaille oikeuden panna olutta. 1800 luvun alussa Plzeňin panimomestarit huolestuivat oluen vaihtelevasta ja usein huonosta laadusta ja päättivät yhteistuumin perustaa maailman moderneimman panimon. Burghersin panimo valmistui vuonna 1842. Samana vuonna nuori panimomestari Josef Groll onnistui kehittämään ”täydellisen” oluen, käyttäen uutta pohjakäymismenetelmää. Pohjakäymisessä hiiva käyttää maltaasta saatavan sokerin vain muutamana asteen lämpötilassa. Menetelmä on hitaampi, mutta takaa oluelle tasaisen laadun ja hyvän säilyvyyden. Vaikka tekniikka on kehittynyt ja eräkoet kasvaneet, valmistetaan Pilsner Urquell edelleen Grollin kehittämällä tavalla. Nykyään Pilsner Urquell on SAB-Millerin, maailman kolmanneksi suurimman panimon, lippulaivatuote.

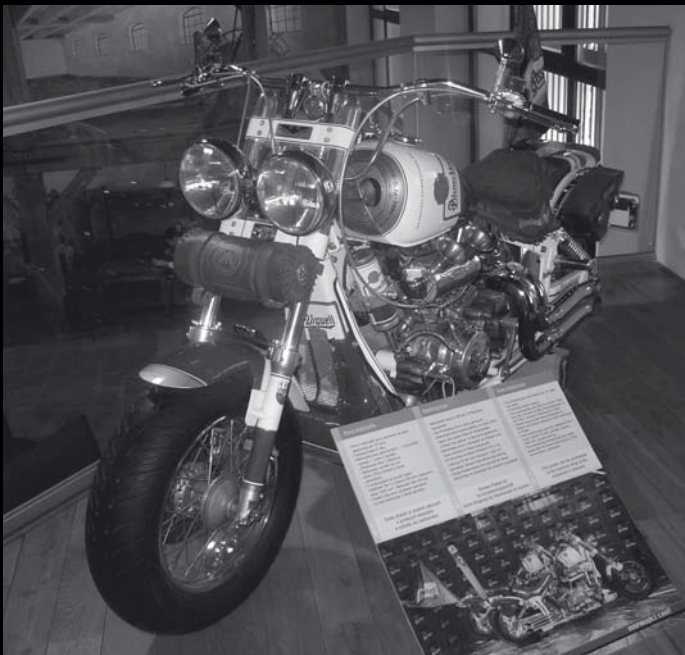
Plzeň

Kaupunkiin oli helppo päästä vuokra-autolla. Parkkipaikan löytäminen oli kinsittöinen asia. Tunninetsimisen jälkeen löysimme parkkihallin lähellä historiallista keskustaa. Plzeňin tunnetuin nähtävyys on Pilsner Urquellin tehdas, mutta kaupungin keskustasta löytyy myös loistava panimomuseo, joka perustettiin vuonna 1959, 1400-luvulla rakennettuun panimoon. Museossa leikataan panimoiden historiaa 1400-luvulta aina nykypäivään asti. Museon kiinnostavimpia esineitä on täysin toimiva panimon pienoismalli, jolla voidaan valmistaa jopa 30 litraa olutta lisäämällä raaka-aineita sopivin välein [kuva 2].

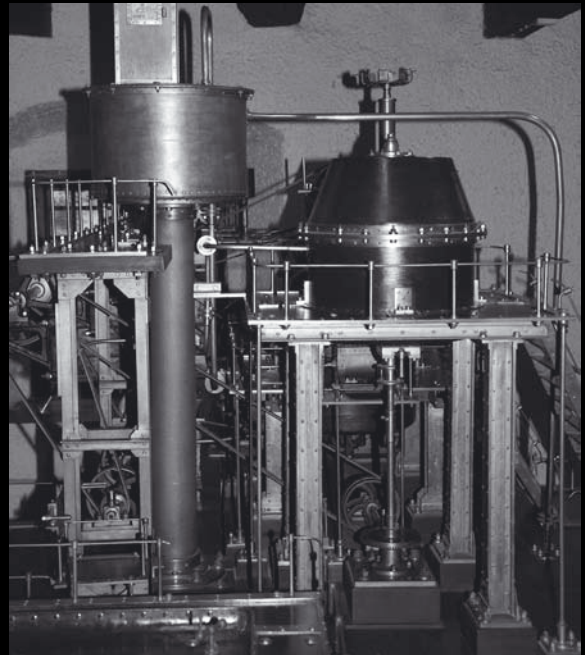
Plzeňský Prazdroj

Tehtaalle on helppo löytää seuraamalla opasteita. Matkaa kertyy keskustasta vajaa kilometri. Ensimmäisenä vierailijoita tervehtii panimon 50-vuotisjuhla varten rakennettu historiallinen portti. Portin ali kuljettuaamme saavumme idylliselle

Kuva 1

Kuva 2

vanhalle panimoalueelle. Uudempi osa tehtaasta löytyy alueen perältä. Infopisteestä selviää, että kierroksia järjestettävän kahden tunnin välein kolme kertaa päivässä. Opastettu kierros on myös esimerkiksi halpa verrattuna muihin turistiryysiin. Tehdas ilmeisesti luottaa voittojen tulevan maineen kertymisen kautta. Kierroksen alkua odottaessa aika kuluu mukavasti vanhanaikaisen panimon täysikokoista läpileikkausta tutkiessa. Esillä olevat laitteet ovat suurimmaksi osaksi alkuperäisiä. Mielenkiintoa herättää myös olutmoottoripyörä **[kuva 1]**.

Tehdaskierros

Kierros alkaa ”propaganda”videolla, joita nähdään matkan aikana useampia. Videon jälkeen siirrymme bussilla(!) tehdasalueen toiselle puolelle 500 metrin päähän, upouuteen pullotuskeskukseen. Nopea infopläjäys ja katsomaan kuinka pullot liikkuvat huomattavalla nopeudella liukuhihnaa pitkin.

Lyhyt bussimatka takaisin päin ja pääsemme viimeinkin kierroksen mielenkiintoisimpaan vaiheeseen, seuraamaan itse oluen valmistusta. Saamme toisen infopläjäyksen oluenvalmistuskavion luona. Tällä kertaa ihmisillä on jo muutamia kysymyksiä. Suuri osa joukosta kuitenkin seisoo hiljaa taaempaan. Syynä lienee kavion ymmärtämiseen vaadittu taustatieto oluenvalmistuksesta. Kierros jatkuu käymishalliin, jota hallitsevat suuret kupariset ja teräksiset käymisastiat. Näky on vaikuttava, varsinkin yhden seinän ollessa suuri ikkuna **[kuva 3]**. Kierros jatkuu maanalaisiin luolastoihin joissa Pilsner Urquell vielä tänäkin päivänä kypsytetään käsin tehdyissä tammitynnyreissä. Vuorossa on kierroksen huipennus, maistiaiset suodattamaton olutta suoraan tynnyristä. Kaiken hypettämisen jälkeen olut maistui aivan taivaalliselta. Ehdottomasti matkan paras hetki. Kierroksen aikana tuli paska fiilis vain kun bongasin kiittämättömän jenkkityön kaatamassa maistiaisensa lopun pois.

Kuva 3

Onnittelut

tulevaisuuden taitajalle

loistavasta opiskelupaikkavalinnastasi!

Meillä voit soveltaa oppimaasi käytännössä. Mahdollisuutesi ulottuvat harjoittelusta opinnäytetyön tekemiseen. Toimintaa meillä on pääkaupunkiseudun lisäksi Salossa, Turussa, Tampereella, Jyväskylässä ja Oulun seudulla. Odotamme tapaamistasi haalarigaalassa, rekrytointimessuilla, exeuilla ja muun yhteistyömme merkeissä.

NOKIA

Tutustu Nokian maailmaan osoitteessa

www.nokia.fi/urapolku!

Tervehdys Sössön lukijoille!

Kesän jälkeen on taas aika aloittaa opiskelut ja suunnata katse tulevaisuuteen. Tuomme työmahdollisuuksien valikoimaasi uuden toimijan, Nokia Siemens Networks, jossa yhdistyvät Nokian Networks -toimialaryhmä ja Siemensin operaattorimarkkinoiden langattomien ja kiinteiden verkkojen toiminnot. Pääkonttorimme sijaitsee Espoossa. Pääkaupunkiseudun lisäksi toimipisteet Suomessa ovat Tampereella ja Oulussa.

Pyrimme tuomaan sinulle tietoa yrityksestämme työnantajana heti syksystä alkaen. Odotamme tapaamistasi muun muassa TalentIT-messuilla. Vuoden vaihteessa 2007-08 käynnistyy myös kesäharjoittelijoiden haku, joten käväisethän viimeistään silloin tutustumassa yritykseemme osoitteessa: www.nokiasiemensnetworks.com.

Ahkeraa ja hauskaa opiskeluaikaa kaikille toivottaen,

Sössö testaa: Paristot

Teksti ja kuvat: Ossi Miikkulainen

Joillekin saattaa olla tuttu jokunen aika sitten Iltalehdessä ilmestynyt paristotesti, jota allekirjoittanut oli tekemässä. Koska ko. testissä oltiin painotettu epäolennaisia asioita (esim. hintaa ja energiamäärää) piti Sössön suorittaa testi uudelleen, tällä kertaa asiaankuuluvalla hartaudella. Testissä käytettiin siis täysiä, Iltalehden maksamia paristoja, koska tyhjien testaaminen olisi vähän kuin pullon tiputtua viinin maistelu maasta nuolemalla.

Part 1: Vesi

Koska käsissämme oli vesiastia ja yksi litium-paristo, päätimme yhdistää ne keskenään. Lopputulos oli rankka pettymys; litium onkin ihan nössöä kamaa. Kaikki mitä saatiin irti oli hiukan liekejä vedessä, vetykaasua ja räjähdysvaara. Muita paristoja ei päätetty kemiallisista

syistä johtuen altistaa tälle testille.

Part 2: Sähkö

Koska kaikki ovat kuulleet juttuja räjähtelevistä paristoista, piti sitäkin testata. Yksi tietokoneen virtalähde sai luvan antaa testaajille 12V jännitettä, joka

sitten syötettiin paristoon. Ensimmäinen reaktio oli se, kun virtalähteestä lensi pamauksen ja kipinäsuikun säestämänä hehkuva jokin, jonka jälkeen virtalähde vietti hiljaiseloa jokusen sekunnin mutta palasi sitten toimintaan. Lopputulos oli taas pettymys; pariston kuori halkesi mitäänsanomattomasti eikä tätäkään operaatiota päätetty jatkaa.

Part 3: Aerodynamiikka

Ainoat selkeät tulokset saatiin tästä testistä, joten testasimme tätä hieman pidempään ja usealla toistolla. Testi suoritettiin lyömällä ilmassa olevaa paristoa 2x2" kokoisella laudanpätkällä melko voimakkaasti, jonka seurauksena paristo sai huomattavan määrän suunnaltaan ennalta tuntematonta liikemäärää. Aluksi testiä suoritettiin lyömällä Panolan edessä JMT1:n suuntaan ylämäkeen paristoja, jolloin Duracell osoittautui ylivoimaiseksi voittajaksi. Samoihin aikoihin paljastui myös kätevä Pirkka-niksi; kätevän kädenlämmittimen saa rikkomalla pariston sisäisen rakenteen niin että se menee oikosulkuun. Paristo alkaa tällöin lämmetä voimakkaasti ja on mukavan lämmin jopa tunnin. Mainitsemisen arvoista on että ainoastaan Pirkka onnistui tässä vaikka kärsi suhteellisen lieviä vaurioita.

Seuraava osa suoritettiin urheilukentällä, koska paristot oli kivempi poimia tasaiselta alustalta kuin pöheiköstä ja kentässä oli valmis asteikko. Taas parhaiten lensi Duracell, Varta High Energy kakkosena. Paras pomppu meni Energizerille, Varta ja Philips saivat moitteita siitä että niihin oli liian vaikea osua.

Lopputulokset:

Keskilentomatka:

- Duracell plus:

Varta High energy:

Pirkka:

Aerocell:

Energizer:

Philips:

Ikea:

Duracell Ultra M3:

Varta Max Tech:
- yli 45m (katosi)

44,65m

39,66m

37,45m

32,48m (alkoi vuotamaan)

27,83m (alkoi vuotamaan)

8,79m (alkoi vuotamaan)

4,28m

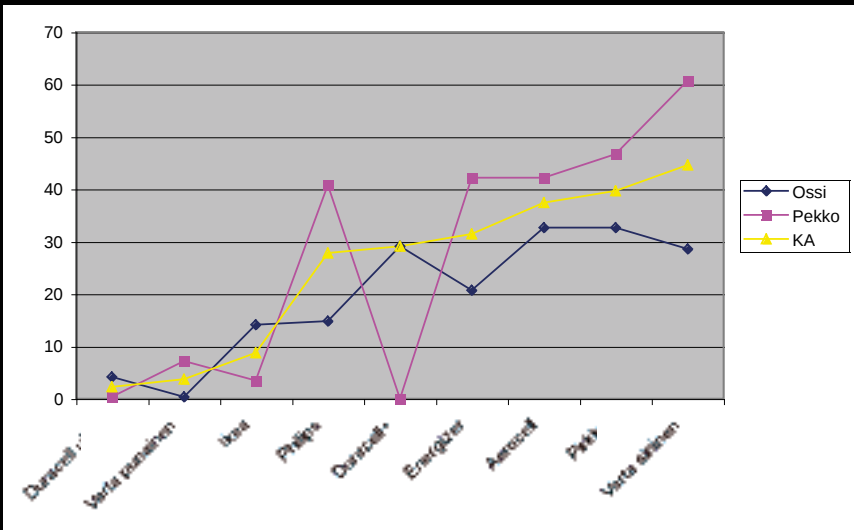
3,77m

Keskihajoama: Kyllä.

Kadonneita: Duracell M3, Philips, 2x Ikea, Aerocell

	Ossi	Pekko	KA
Duracell ultra	4,12	0,31	2,215
Varta punainen	0,31	7,22	3,765
Philips	14,82	40,82	27,82
Duracell+	29,12	Katosi	29,12
Aerocell	32,67	42,23	37,45
Pirkka	32,66	46,66	39,66
Varta sininen	28,55	60,72	44,635

Uudet parrat

Teksti: Antti Kalliomäki

Kuva: Pekka Aavikko

Uudelle tietoliikennetekniikan professorille Olav Tirkkoselle opiskelupaikan valinta 80-luvulla Helsingin yliopiston fysiikan laitoksen ja TKK:n välillä ei ollut vaikea. Ollessaan valmennettavana fysiikan olympialaisiin yliopistolla paikka oli tuntunut ”hyvin pölyttyneeltä”. Kuusi vuotta teekkarikylässä asunut Tirkkonen viihtyi Otaniemessä hyvin. ”Kyllä siellä joka puska oli tuttu, sen verran perusteellisesti tuli hauskaa pidettyä”. Olav Tirkkonen valmistui diplomi-insinööriksi Teknillisen fysiikan osastolta 1990 ja väitös valmistui neljä vuotta myöhemmin.

Post doc -tutkijapaikka löytyi ensin kahdeksi vuodeksi Vancouverista, University of British Columbiasta ja sitten Kööpenhaminasta, Nordic Institute of Theoretical Physics:stä. Akateemisen uran avaaminen alkoi kuitenkin tuntua epämielekkäältä. Työpaikka teollisuudesta löytyikin, Nokia Research Centeristä, ensin Research Engineerinä ja myöhemmin Principal Scientistina. Työnkuvaan kuului perustutkimus tietoliikennetekniikan fyysisestä kerroksesta. Vuosina 1999-2006 Nokiassa työskentelypätevöittikin Tirkkosen nykyiseen virkaansa. ”Siellä tuli tutuksi sekä tietoliikenteen käytännöllinen että teoreettinen puoli”, opinnoissaan ja tutkimuksessaan aiemmin teoreettiseen fysiikkaan keskittynyt Tirkkonen valottaa. Yritysmailman hektisyys sai hänet kuitenkin kaipaamaan takaisin akateemiseen ympäristöön, joten professuuri TKK:lla kiinnosti.

Tirkkonen haluaisi nähdä opiskelijoiden keskittyvän enemmän kokonaisuuksien ymmärtämiseen kuin ulkoaopetteluun. Tätä varten onkin kehitetty entistä enemmän henkilökohtaisia harjoitustöitä. ”Kaikkea ei tarvitse osata, mutta jotain pitäisi osata hyvin. Kun yhteen asiaan perehtyy todella

hyvin, niin että hallitsee detaljit ja samalla tunnistaa olennaiset asiat kokonaisuuden kannalta, voi prosessin oppia toistamaan”, kertoo Tirkkonen, jonka mielestä diplomi-insinöörin tärkein taito on vaikeiden asioiden oppiminen. ”Kun DI saa jonkin tehtävän, voi olla että vuoteen ei tapahdu mitään, mutta lopulta tuloksena on oltava jotain uutta, jokin uusi asioiden yhdistelmä.”

Vapaa-aikaan vilinää tuo kolme nuorta tytärtä. Aikoinaan omasta väitöstilaisuudesta lähtenyt väitösten musikaalinen tulkinta kuuluu myös harrastuksiin. Kitarasyntetisaattorin ja syntetisaattorin tukemana Tirkkonen tulkitsee väitöskirjojen parhaita paloja tuttavien karonkoissa. Trio onkin laajentanut osaamistaan jo esimerkiksi biotekniikan ja lääketieteen puolelle.

LenniPeli

Teksti: Lennart Sandström

Maailmassa on pelejä lähes joka lähtöön. On vaikka mitä seurapelejä, lautapelejä, korttipelejä, tietokonepelejä ja tietysti kaikki urheilulajit. Lähes kaikista näistä voi myös vaivatta vääntää juomapelin, mutta vaikka moni kaverini on viinaan menevä, olen useasti ihmetellyt miksi näissä juomapeleissä toistuu aina sama kaava: Häviäjä juo.

Lennipelin idea syntyi ystäväni Jussin päässä, kun hän mietti hauskaa ajanvietettä wapuksi. Häneltä sattui löytymään suuri määrä hauskoja kuvia minusta, joten hän päätti tehdä MtG -tyylisen korttipelin, jossa jokaisessa kortissa olisi jokin hassu kuva minusta tai kavereistani. Jokaiseen korttiin liittyy myös jokin hauska tarina, jonka yleensä vain parhaat ystäväni tuntevat. Alunperin tämäkin peli oli joutumassa samaan tylsään häviäjä juo -kategoriaan, mutta päätin käyttää veto-oikeuttani tässä asiassa. Jos pelin nimi kerran on LenniPeli, on siinä oltava päämääränä känni, ja nimenomaan omalle kohdalle. Pelin sääntöjä siis muokattiin niin, että tarkoituksena on hyökätä muiden pelaajien juomia kohtaan, ja varastaa niitä itselleen. Erillisillä puolustuskorteilla voi sitten torjua

näitä hyökkäyksiä, toisinsanoen pelastaa edes muutama oma juoma.

Wappuna 2007, joskus puolitoista viikkoa ennen itse aattoa, Jussi oli luonani Tupsulassa vieraana, ja meininki yltyi melko railakkaaksi. Yön pikkutunneilla eksyin naapurini Laurin kanssa kämpilleni, ja näin LenniPelikortit pöydällä. Alkoi tapahtumaketju, joka päättyi erittäin rumasti. Otimme Laurin kanssa olutta mukaan ja menimme asuntolamme yhteistilaan josta rekrytoimme peliin mukaan Kaisan ja Jussin. Jussi sponsoroi meille 1,2 litraa väkevää ja neljä olutta per nuppi. Itse pelistä kukaan ei oikeastaan muista kovin paljoa, mutta sen muistan että meillä oli hemmetin hauskaa. Pelin tiimellyksessä saatettiin esimerkiksi nähdä hilpeätä laulamista, jäätäviä performansseja, oluenjuontakilpailua tai alastomuutta. Se on ainakin varmaa, että ensimmäinen sammuminen tapahtui noin tunti pelin aloittamisesta, jonka jälkeen jatkoimme kolmistaan. Yksi mielikuva joka on syöpynyt pysyvästi verkkokalvoilleni oli kun Kaisa joutui juomaan viinaa kondomista. Myös Jussille suoritettu jäynä oli hyvin toteutettu ja naurattaa vieläkin. Jossain vaiheessa kuitenkin viinat kävivät

vähiin ja tipuin itse pelistä pois Jussin hyökättyä viinoleni kimppuun, eikä minulla ollut riittävän hyvää puolustuskorttia. Lähdin omille teilleni löydettyäni pullollisen kiukkuviinaa ja tunti myöhemmin olimmekin kaikki kolme käyneet Norjan pikakurssin ja meitä alkoi väsyttämään yllättäen ja äkillisesti.

LenniPeliä ei siis tämän ensimmäisen kokeilukerran perusteella voisi suositella kenellekään, paitsi ehkä uhkarohkealle päätoimittajallemme. Viikko myöhemmin viettäessämme wappua Otaniemessä päätimme kuitenkin kokeilla uudelleen LenniPeliä, ja se onnistui jo paljon paremmin. Jatkossa pitää vain muistaa suhteuttaa viinan määrä jo valmiiksi hankittuun pohjakuntoon. Jos joku lukijoista kokee olevansa hurjapää ja uskaltautuu tilaamaan itselleen korttipakan (alla olevasta linkistä löytyy ohjeet), olisi mielenkiintoista kuulla teidän kokemuksista LenniPelin parissa.

LenniPeli netissä:
<http://kapsi.fi/~spot/lennipeli/>

Sössön toimitus 2007 LenniPelikorteissa

Toimittaja

Janne Lahdenperä

lappeenRannallakin koulua käynyt Janne on toimikunnan seniori. Ei kuitenkaan ihan hippiajoista asti, vaikka kuvista voisikin toisin päätellä.

©Jussi Kinnula

Kotimaan kirjeenvaihtaja

Jukka Pajula

Rovaniemeltä kotoisi oleva Jukka päätti kolmen vuoden TKK:lla opiskelun jälkeen lähteä kokeilemaan toisenlaista opiskelua Maanpuolustuskorkeakoulussa.

©Jussi Kinnula

Päatoimittaja

Pekko Ahtiainen

Pekko on toimikunnan toinen Rovaniemeläinen. Päatoimittajan hommaan sössössä kuuluu paljon hallinnollista työtä, mutta kohtuullisen vähän itse lehteen kirjoittamista.

©Jussi Kinnula

Taittajat

Leni Järvenpää & Sadi Hossain

Leni ja Sadi tekevät mielettömän työn taittaessaan lehden viikossa. Homma vaatii rautaisia hermoja varsinkin juttujen tippuessa vielä viikon DL:n jälkeenkin. Taittajat ovat 2006 fukseja.

©Jussi Kinnula

Urheilutoimittaja

Juuso Parkkinen

Juusosta piti tulla ulkomaan kirjeenvaihtaja, syksyille suunnitellun vaihdon myötä. Vaihdtoreissu kuitenkin peruuntui. Tähän mennessä Juuso on kirjoittanut mm. alkukevähisestä alppireissusta ja leijasurfauksesta.

©Jussi Kinnula

Vakoilija

Minttu Hietamäki

Minttu on 2005 sähköfuksi, mutta vaihtoi fuksivuotensa jälkeen konetekniikan osastolle. Minttu kuitenkin halusi jatkaa toimintaa SIK:ssa joten hän kirjoittaa lehteemme koneosaston kuulumiset.

©Jussi Kinnula

Kotimaan kirjeenvaihtaja

Lennart Sandström

Lenni kirjoittaa kuulumisia Tampereelta muutettuaan sinne opiskelemaan vuoden alussa. Taustana olevat kortit ovat aluperin Lennipelin pelikortteja. Peli löytyy osoitteesta: <http://kapsi.fi/~spot/lennipeli/>

©Jussi Kinnula

Toimittajat

Ossi Miikkulainen & Antti Kalliomäki

Ossi ja Antti ovat vuoden 2006 fukseja ja heti killan toiminnassa mukana. Pojat tekevät taittajien lisäksi suurimman työn lehden eteen. Fukseillahan tunnetusti riittää vielä intoa.

©Jussi Kinnula

Kotimaanpitkä '07: letkajenkkaa, yritysvierailuja ja kylmiä kalapuikkoja

Teksti: Jyrki Luukko, Anna Karppinen
Kuvat: Antti Rantakallio

Pimeänä kevätaamuna nelisenkymmentä teekkaria sekä muutama fuksi kokoontuu Sähköosaston edustalle. Jokainen heistä on joutunut perumaan suunnitelmansa kolmen seuraavan vuorokauden ajalta. He ovat autuaan tietämättömiä siitä, mitä SIKAirin "lento" tulee heille tällä kertaa tarjoamaan. Kun osallistujat jo istuvat bussissa, yrityssuhdetoimikunta korkkaa pihalla venäläisen kuohuviinipullon. Auringon näyttäessä ensi säteitään ja laulu- ja soitinyhtye AC/DC:n kappaleen Highway to Hellin soidessa luottokuljettajamme Timo "Yön-Timo" Hallikainen starttaa bussinsa kohti ensimmäistä kohdetta: Kotimaanpitkä 07 on valmis alkamaan!

Ensimmäinen vierailukohde sijoittuu Suomen Turkuun, jossa excukarja pääsee tutustumaan Biolaaksoon. Biolaaksossa kerrotaan muun muassa biohautomon tarjoamista mahdollisuuksista pienille alan yrityksille. Teekkarit puolestaan esittelevät bioinformaatiotekniikan koulutusohjelman

aamujumpan muodossa.

Matka jatkuu. Seuraava excukohde on Rauman Akerin telakka, jossa vaatimattomasti todeten valmistetaan muun muassa maailman suurimpia risteilijöitä. PowerPoint-esityksen jälkeen Aker päästää kypärin ja suojatakein sekä -lasein puetut teekkarit kiertämään jo pinnalla pysyvän mutta muuten kovin keskeneräisen risteilijän sisuksiin. Vierailijoiden pettymykseksi risteilijän baari ei ole vielä sellaisessa kunnossa, että siellä voisi tilata drinkkejä. Akerin henkilökunnan ohjaamina vierailijat hapuilevat noin tunnin ajan risteilijässä väistellen katosta roikkuvia kumisia käärmeitä. Kiertelyn aikana he eksyvät niin laivan ohjaamoon kuin konehuoneeseenkin. Muutama teekkari ehtii jo kysellä lippua laivan neitsytristeilylle, jotta he pääsisivät kokemaan Titanicia muistuttavan aulaportaiden vetovoiman.

Telakkakierroksen jälkeen illan tummussa rakas excukarja alkaa vaihtaa pikkuhiljaa vapaalle ja suorittaa 80

kilometrin tuntivauhdissa letkajenkan bussin "tanssilattialla", jota jotkut myös käytäväksi kutsuvat. Tästä vauhdikkaasta suorituksesta eräät osallistujat lanseeraavatkin termin käytäväbileet. Illaksi SIKAirin "lento" saapuu Hervantaan. Hervanta on jälleen maineensa veroinen yhden excuillijan pyöryttäessä nilkkansa ympäri peräti kahteen eri suuntaan bussista ulos astuessaan. Yöksi sankarillinen otaniemeläisten joukko uskaltautuu lähes 80-luvun Viru Hotellin maineessa olevaan Titityyn (TTY:n) vierasmajoitukseen: Hotelli Torniin. Tässä vaiheessa kuvioon astuvat yrityssuhdetoimikunnan järjestämät viinit, joiden innoittamana Hotellin Tornin eteisessä on aamulla paljastuvien vihjeiden perusteella pidetty pienet, mutta sitäkin akateemisemmat sitsit. Muuten ilta kuluu saunoessa sekä Tampereen yöelämään tutustuessa. Eräs vanhempi tieteenharjoittaja päättää yön pikkutunteina toteuttaa teekkareiden havaintokykyyn liittyvän empiirisen kokeen ja nukahtaa lattialle keskelle pientä majoitustilaa.

Aamulla aina niin iloinen ja pirteä ryhmämme on edellisillan koettelemuksista huolimatta valmiina uusiin haasteisiin. Vaikka yrityssuhdetoimikunta toki ymmärtää kauneusunien tärkeyden, pitävät he silti tärkeämpänä, että viimeinenkin äidin ja isän pikku opiskelijalapsonen saadaan ajoissa bussiin. Päivä pyörähtää käyntiin Tampereen TietoEnatorissa. Aamukahvien ja -teen saattamana excuillijat kuulevat TietoEnatorin, suomalais-ruotsalaisessa omistuksessa olevan tietotekniikkatalon, tarjoamista haasteista sekä kyseisen yrityksen tarjoamista uramahdollisuuksista vastavalmistuneelle diplomi-insinööorille. Lisäksi tietoenatorilaiset vastaavat auliisti teekkareita askarruttaviin kysymyksiin muun muassa siitä, minkälaista autoa he ajavat.

Kun bussi starttaa TietoEnatorin pihasta, killan hallitus avaa kokouksen. Kokous tosin laitetaan pian tauolle sen jälkeen, kun se todetaan päätösvaltaiseksi. Lounas ja eräiden tapauksessa aamupala toteutetaan Tampereen yliopiston ruokalassa. Yliopistolla eräät ennättävät viedä lauluterveiset viestinnän luennolle ja saavat esityksestään raikuvat aplodit.

Ruokailun jälkeen rakas excukarja pääsee hetkeksi viettämään omaa aikaa Tampereen keskustaan. Kumma kyllä kaikki saapuvat aikamäärään rajoissa bussille. Myös teollisesti valmistetuilla pääkarvoilla (afroilla) varustetut, Perteiksi itseään kutsuvat excuillijat, optimoivat ajankäyttönsä ja saapuvat bussin lähtöpaikalle taksilla.

Seuraava kohde on Patrian Tampereen yksikkö. Kun Patrian esittelijä on ensin kärsivällisesti vastannut moniin teekkareita askarruttaneisiin moraalikysymyksiin muun muassa aseteollisuuden tuottamista tunnontuskista, päästään esitykset viimein aloittamaan. Eräs puhujista esittelee itsensä laatuneekeriksi: hän haluaa ilmeisesti korostaa laadun merkitystä puolustusteollisuudessa.

Illan tummentuessa väsynyt joukkomme ottaa suunnan kohti Vaasaa ja LVI-standardittäyttävää yöpymispaikkaa. Bussissa nautitaan korjaussarjoja sekä välillä myös hieman välipysäkeiltä hankittua kiinteääkin ravintoa. Pian meno on jälleen kuin villiintyneellä roottorilla! Majapaikassa reissussa

rähjäntynyt excukarja pääsee saunaan sekä paikkailemaan itseään seuraavaa päivää varten. Osa porukasta suuntaa Vaasan yöelämään toisten nauttiessa majapaikassa raikasta vettä baarimestarin suosittelamana.

Seuraavaan, ja järjestäjien onneksi viimeiseen, aamuun excukarja herää jälleen virkeänä ja on intoa puhkuen valmis yritysvierailuun. Viimeinen excukohde on Vaasan "Driven by drives" Vacon. Excuiijoiden ihastukseksi Vacon jakaa parille onnelliselle taajuusmuuttajilla kuvioituja silkkiboksereita. Yritysesittelyn jälkeen excuiijat opastetaan maadoittamaan itsensä tehdaskierrosta varten. Excun lopuksi Vacon tarjoaa porukalle valtaiset pizzat, jotka vievät nälän Perteiltäkin.

Vaconin vierailun jälkeen yrityssuhdetoimikunta pääsee vaihtamaan viimein vapaalle. Yrityssuhdemetsuri innostuu jäljittämään Uni-Jukkaa, joka oli 020202-numerotiedustelun mukaan yön aikana nukahtanut hänen kätensä päälle. Jäljet viittaavat hotelli Nukkumattiin, jonne

yrityssuhdemetsurin puhelu yhdistetään.

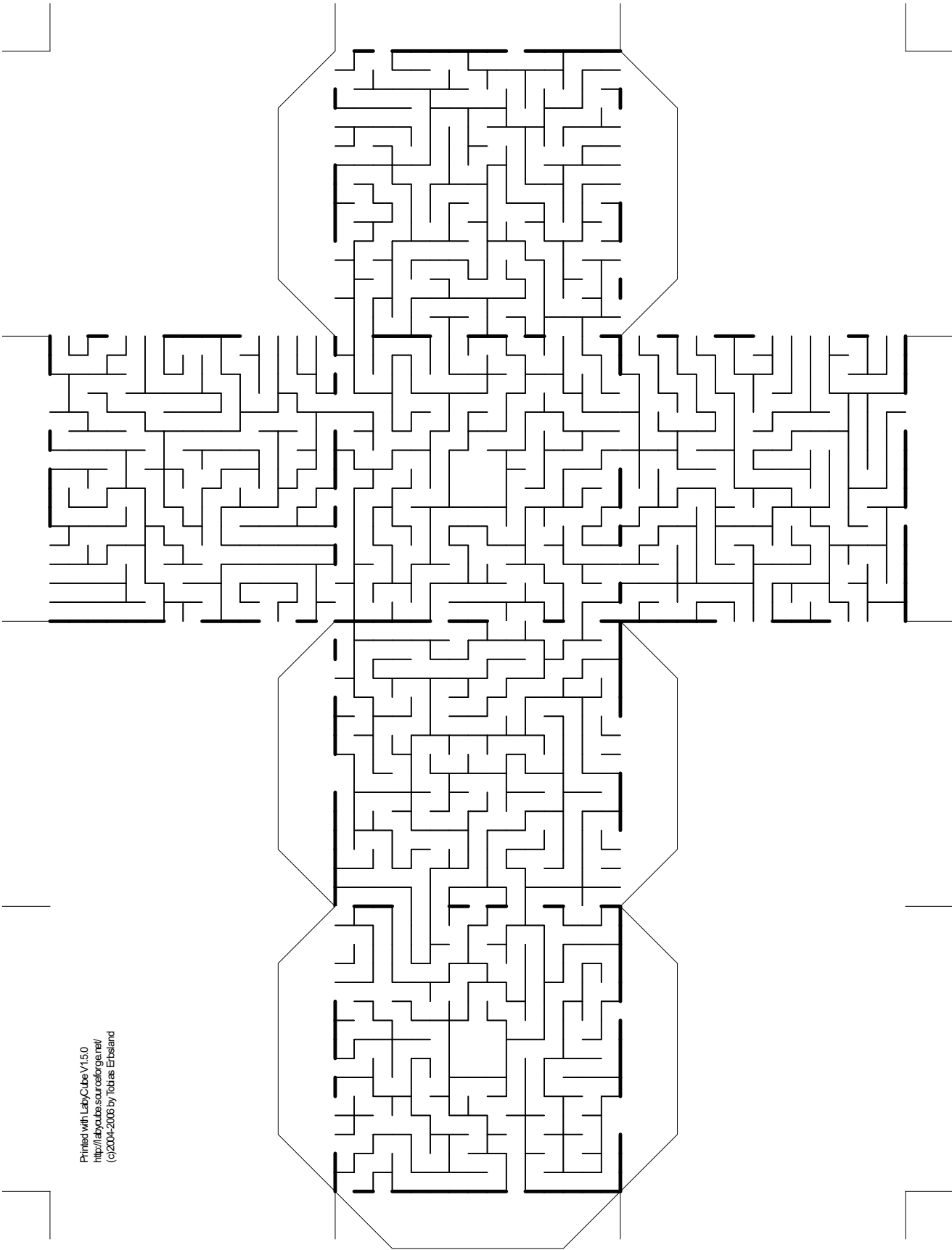
Excukarjan hämmästykseksi bussi pysähtyy laskettelumäen juurelle, jossa tarjotaan yrityssuhdetoimikunnan BeforeSki-vodkashotit, jotta viimeinenkin excuiija rohkaisisi mielensä ja lähtisi uhmaamaan jyrkkää ja vetistä rinnettä liukurillaan. Hurjan laskusession jälkeen joukkio pääsee lämmittelemään viereisen Ikaalisten kylpylän porealtaaseen. Muiden kylpylävieraiden iloksi ja kauhuksi teekkarit laulavat porealtaassa mielummin kuin hyvin oman versionsa kappaleesta "Lion sleeps tonight" ja laskevat innoissaan vesiliukumäkeä.

Kylpylän jälkeen koittaa haikea paluumatka Otaniemeen. Matkan varrella excukarja haukkaa ABC:n herkulliset kerroshampurilaisateriat. Reissu on ollut R-A-I! Erityistä kiitosta paluumatkalla saa yrityssuhdevastaava Mikko "Piiska" Leskinen, jonka Pertit palkitsevat 14 kilolla kalapuikkoja sekä purkillisella tartar-kastiketta.

► Rauman Akerin telakka

Puuhakuutio

Printed with LabyCube V1.50
<http://labycube.sourceforge.net/>
(c)2004-2008 by Tobias Erismann

Suuren urheilujuhlan tuntua

Teksti: Juuso Parkkinen

Lauantai toukokuun 12. valkenee kirkkaana ja lämpimänä. Tiedossa on tapahtumantäyteinen päivä, Moskovassa Leijonat ottavat yhteen isäntämaa Venäjän kanssa jääkiekon MM-välierässä ja Hanna Pakarinen ja muut euroviisuedustajat nousevat lavalle edustamaan omiaan. Kaiken kukkuraksi päivällä juostaan Helsinki City Maratonin puolta lyhyempi pikkuveli Helsinki City Run, jonne myös SIK:n kovatasoinen edustusjoukkue suuntaa.

Joukkueen ytimen muodostavat Janne, Vilppu, Laura, Juho sekä allekirjoittanut. Kisaan valmistautuminen oli aloitettu jo edellisenä iltana jättämällä kaiken maailman pirskeet väliin. Joku kertoi jopa käyneensä lenkillä edellisellä viikolla ja ylikunnon mahdollisuus oli huomattava. Pari tuntia ennen lähtöä joukkue kerääntyy stadionin läheiselle kalliolle tankkaamaan nestettä ja kertaamaan taktiikkaa. Tavoitteeksi asetetaan maaginen kahden tunnin raja, jonka urheiluvastaava Janne oli jo edellisenä vuonna niukin naukin alittanut.

Lähdön lähestyessä siirrytään stadikan nurmikolle

seuraamaan ohjattua venyttelysessiota ja keräämään vähän lämpöä. Tässä vaiheessa viritetään myös radiot matkaan, sillä eihän paatunut penkkiurheilija voi missata lätkämatsia edes puolimaratonin juostessaan. Ensimmäinen erä koitoksesta kuullaan jo ennen lähtöä ja Suomi on heti kovilla. Vain Hentusen hieno tasoitus alivoimalla pitää Suomen pelissä mukana.

Juoksuun osallistuu miltei 6400 hölmöä ja lähtö tapahtuu kahdessa erässä. SIK:n joukkue ampuu matkaan 10 minuuttia kuumen ryhmän jälkeen. Ensimmäiset kilometrit juostaan puoliksi ojassa, sillä hitaampia juoksijoita on edessä sadoittain. Joukkue hajaantuu hässäköiden keskellä ja ydinryhmäksi muodostuu Janne, Vilppu ja Juuso. Pian saavutetaan tasainen tahti, n. 5 min/km, joka tietäisi selvää tavoitteen alitusta. Töölönlahti kierretään mitä mainioimmassa juoksusäässä ja homma tuntuu ajoittain jopa hauskalta.

Toinen erä on erittäin rikkonainen molempien joukkueiden ottaessa jäähyjä vuorotellen ja Suomi tuntuu olevan lievässä alakynnessä. Maaleja ei kuitenkaan tule ja

erätauoille siirrytään tasatilanteessa 1-1. Töölönlahti jää taakse ja juoksu jatkuu kohti Ruskeasuota. Noin 8 km:n kohdalla Juuson pahimmat pelot käyvät toteen ikivanhojen lenkkareiden pettäessä ja jalkapohjiin alkaa muodostua rakkuloita. Janne pitää kuitenkin hyvää vauhtia yllä eikä vielä voi luovuttaa, kerpele!

Jatkuvien ohitusten aiheuttamat rytminvaihdokset ovat Juusolle liikaa ja sinnittely päättyy jossain 13 km:n kohdalla. Eroa muihin kertyy parikymmentä metriä, mutta näköyhteys säilyy. Kilometrit karttavat tuskastuttavan hitaasti ja hauskuus unohtuu nopeasti. Taistelu jatkuu myös itärintamalla. Leijonat ovat hätää kärsimässä, mutta onneksi Lehtonen on maalillaan mies paikallaan ja jatkoaika hämmöittää.

Erkka saa jellonarivit kuntoon ja jatkoajalla kuullaan kurinalaista puolustuspeliä. Juoksu on edelleen hanurista, mutta luovuttaa ei voi enää tässä vaiheessa. Onhan tästä maksettukin melkein euron peri kilometri ja vielä on viitonen lunastamatta. Sitten iskeesalama Mikko Koivun muodossaja Pikkuhuopalahden rannalla ihmetellään yhden juoksijan täydellistä sekoamista. "Suomi finaaliin!!!" kiljuu Juuso ja pomppii holtittomasti ilmaan. Uutinen leviää nopeasti pitkin jouksijamassaa järjestysmiesten heittäessä lisää vettä myllyyn.

Finaalipaikan aiheuttama hetkellinen adrenaliinipiikki

lisää päättäväisyyttä ja juoksuvauhtia, kyllä tästä selvitään. Lätkäselostus vaihtuu Rytmihäiriöön, joka piiskaa väsyneen juoksijan viimeisille kilometreille. "Nyt on pakko tappaa ihminen!" Joku riemuidiootti tosin yrittää pilata muiden urakan nauttimalla makkaraa radan varressa ja on vähällä saada kuonoonsa. Onneksi Ruskeasuon hevostallit poistavat houkuttelevat aromit ilmasta.

Olympiastadionin hämmöittäessä alkaa myös loppukiri. Se tössää kuitenkin välittömästi talvipuutarhan viereiseen ylämäkeen. Stadikan porteilla kirivaihde löytyy uudestaan kansan hurratessa ja viimeinen puolikierrosta kirmataan kuin hurmoksessa. Tältäköhän Paavosta ja Lassestakin tuntui aikanaan...

Se on siinä! Hyvä Suomi, hyvä Mikko Koivu! Tavoite alittui reilusti Juuson loppuajan ollessa n. 1.45. Janne ja Vilppu olivat ylittäneet maaliviivan kolmisen minuuttia aikaisemmin. Pian Stadikalle pinkoo myös Juho ajalla 1.59.59. Tässä on mies, jonka aikataulu pitää. Laurakin kirjaa loistavan ajan alle 2.10:n ja kokonaisuuteen ollaan erittäin tyytyväisiä. Viimeisenä urotyönä joukkue kiirehtii Siwaan, josta saa palauttavaa juomaa kätevässä 12:n pullon pakkauksissa. Janne puhuu jo täysmaratonista, mutta allekirjoittanut huoahtaa helpotuksesta. Eipähän tarvitse juosta enää ikinä.

33				
34				
44				
333				
334				
34-4				
444				

Sosiaaliasiaa

Teksti: Marko Miettinen

Menikö kevät lakkia ansaitessa? Vai eivätkö aikamuuttuvat sähkömagneettiset kentät läpäisseet muuten vain paksuakin paksumpaa aivokuortasi syvälle selkäytimeen? Joko kylmä hiki puskee pintaan syksyn ensimmäistä, toista ja vielä kolmattakin tenttiviikkoa odotellessa?

Lokakuu on osalle meistä jännittävää aikaa. Joka aamu on päivä päivältä vaikeampaa nousta sängystä ja tarkistaa postit: "Jokose on siellä?" Opintotukitoimiston kirjettä odottaa kuin silliksen jälkeistä aamua, molemmat toimivat ikään kuin katumusharjoituksena. Vaikka totta kai kaikista tärkeintä olisi hoitaa itse ongelmaa, opiskelumotivaation puutetta, on kuitenkin hyvä tietää muutama perusasia hyvinvointiyhteiskuntamme (eräästä) turvaverkosta, KELAsta ja sen toimintatavoista. Seuraavassa on käyty läpi muutama opiskelijan elämää kenties eniten koskettava fakta. Lue tarkkaan!

-Opintotukia El missään tapauksessa peritää takaisin huonon opintomenestyksen takia MILLOINKAAN - ainoastaan liikaa tienämisen takia voidaan tukia periä takaisin. Opintomenestyksen – tai pikemminkin sen puutteen - takia tuki voidaan ainoastaan keskeyttää ja tuen saamiseksi taas pyörimään pitää saada kasaan näyttö opintomenestyksestä, eli 18 op (10 ov).

-Jos/kun opintomenestysnäyttö tulee täyteen tentissä, toimita ehdottomasti opintotukianomus saman kuun puolella opintotukitoimistoon – aiemmilta kuilt ei pysty anomaan tukia mutta ajoissa jätettyyn hakemukseen pystyy vallan hyvin toimittamaan lisäselvityksiä paljonkin myöhemmin, esimerkiksi (reilun) kuukauden kuluttua kun tentin tulokset vihdoin saapuvat. Vaikka opintorekisterimerkintä näkyynkin myöhemmältä kuulta, on kurssin henkilökunnalla tieto henkilöistä jotka ovat kussakin tentissä olleet ja voivat tarpeen vaatiessa todistaa sinun suorittaneen tentin aiemmassa kuussa. Ja vaikka tentti

ei menisi läpi, et ainakaan voi hävitä mitään kiikuttamalla anomuspaperin opintotuen henkilökunnalle.

-Jos El ole opintomenestyksen takia oikeutettu opintotukeen ja asumislisään niin silloin ON oikeutettu yleiseen asumistukeen, jonka suuruus riippuu ansioista. Vähätulolisella tyypillinen summa on 100-200 euroa kuukaudessa.

-Yleistä asumistukea voi hakea aina edellisestä kuusta alkaen, eli esimerkinomaisesti maaliskuun aikana voi hakea tukea helmikuusta eteenpäin. Yhtäläisyydet esimerkissä käsiteltyjen kuukausien ja käytännön välillä ovat täysin sattumanvaraisia..

-Jos joutuu maksamaan tukia takaisin (tämä siis mahdollista ainoastaan liikaa ansaitsemisen takia), on eräpäivä usein neuvoteltavissa esimerkiksi kesän loppuun tai voidaan sopia osamaksuista. Erityisesti tämä ilahduttaa niitä joille alkuperäiseksi eräpäiväksi on pläiskäisty huhtikuun kolmas tiistai... "Eräällä kaverilla"

asia ei vaatinut muuta kuin pikaisen puhelinsoiton sekä kolmen rivin sähköpostin. Ennen kaikkea: kaikki syillisyyden ja häpeän tunto pois! Opintotukitoimiston väki – ja KELAn työntekijät ylipäänsä – on ainakin omien kokemusteni perusteella eräs ymmärtäväisimmistä ihmistyypeistä ja voit sitä paitsi olla varma että et ole ensimmäinen etkä viimeinen opiskelija jolla on tiukkaa rahan kanssa – oikeasti. Et, vaikka opintotukia jossain vaiheessa kuulemma aiotaankin korottaa.

Loppukaneetiksi vielä: kun olet saanut raha-asiasi edes jonkinlaiseen järjestykseen muista myös Teekkarin tehopenaali, opintopsykologi sekä muut opinto-ongelmissa auttavat tahot!

Joskus näistä jutuista (pakosta;) selvää ottaneena,

~m~

Omstart!

Teekkarispeksi goes Tampere.

Teksti: Ossi Miikkulainen

Teekkarispeksistä ei usein näe muuta kuin pelkän näytelmän, ellei sitten satu olemaan kavereita produktiossa mukana, tällöin saa jotain käsitystä treeneistä yms. Muualle Suomeen suuntautuva kiertue on aina ainutlaatuinen kokemus jota on vaikea ulkopuolisen käsittää. Kaikkein vaikeinta usein tuntuu vielä olevan käsittää tekniikan tekemisiä koko produktiossa ja etenkin kiertueella. Tätä pimeää puolta valottaakseni, kerron nyt Tampereen kiertueesta omastani (Sound Engineer) sekä Jennan (Assistant Stage Lighting Technician) näkökulmasta.

Ossi:

Alkuperäinen suunnitelma oli että pieni tekniikan iskuryhmä lähtisi heti aamulla kahdeksalta Tullikamarille ihmettelemään ja suunnittelemaan ja mahdollisesti säätämään. Koska paikalliset vastasivat tilavuokrasta ja olivat Osanneet™, oli vastassa oli kuitenkin hieman nihkeä paikallinen henkilö, jonka suusta kuului noin kuusi (6) kertaa sana "ei" ja korkeintaan kaksi kertaa jokin muu sana; yhteensä alle 25 sanaa. Suunnittelimme uusiksi käyvämmme ensin Alkossa ja sitten etsittyvämmehonkinpaikalliseenjuottolaan oluelle odottamaan että pääsisimme sisään klo 12:00.

Jenna:

Tullikamarille jäänyt tekniikan iskuryhmä sai jäädä nuolemaan näppejään. Loput porukasta, mukaanlukien minut, veivät tavaransa teekkarisaunalle. Tullikamarille meidät suostuttiin päästämään sisälle vasta puolenpäivän tienoilla, koska sopimukseen oli jonkin erehdyksen takia tällainen aikataulu kirjattu. Siellä valopomot hetken aikaa mietittyään totesivat että jätetään isompi triikkaaminen sikseen ja tyydytään suuntaamaan ja kalvottamaan. Janne pääsi leikkimään nosturilla ja myöhemmin toimi työkaverinani. Tampereella oli kiertueen ainoa kunnollisella tuulettimella ja ständillä varustettu (ns. pro) seurantaheitin.

Omasta mielestäni Tampereella oli myös parhaat bileet. Booli oli tyttöystävällistä, piikkijuomaakin riitti, biletyspaikka oli tarpeeksi iso ja elävästä musiikista huolehtivat söpöt tamperelaispojat.

Teekkarispeksiin otetaan uusia tekijöitä mukaan, kannattaa tarkistaa www.teekkarispeksi.fi ja tulla esim. improkursseille/lavastamaan/tekniikkaa tekemään.

Ossi:

Äänen puolella vastassa oli sellainen arsenaali tavarasta että osa jäi käyttämättä vaikka kuinka yritys oli käyttää turhuuksiin ja leikkimiseen sellaiseen ei-tarkoitettuja useiden tuhansien eurojen laitteita. Joku oli melko selvästi päässyt toteuttamaan itseään ja isolla budjetilla. Pelkkä monitorimiksaajan puhemikki maksoi noin 200e (Beta58), vaikka 40e pötkylälläkin pärjäisi yhtä hyvin. Äänenpaineessa riitti sen verran että tiilisen ulkoseinän ulommalla puolella sai tarvittaessa vielä oikein hyvin selvän musiikista. Keikka meni hyvin jos ottaa sen huomioon että yleisö oli Tampere-laista.

Bileet olivat ilmeisesti hyvät, koska juotavaa riitti, paikallisia uusia kavereita oli ja aamulla muiden herätessä oli allekirjoittaneella taas jo valmiiksi nousuhumala päällä. Tarkempaa raporttia bileistä on mahdoton antaa muistikuvien puutteesta johtuen.

SAMMAKOT

HTMK:n jäsen '07 Hesarin approssa: "Nieleminen on niin yli-iarvostettua; kurkunkansi auki vaan ja suoraan alas".

Kauniaisten raamattuopiston styby 80's diskon etkoilla: "Kristityt eivät käytä alkoholia."

"Kuole nälkään huora, ois tässä maailmassa yks kilpailija vähemmän mulle!" -Emäntä -07 sorsalle.

Ulkometsuri aliasta pelatessaan matkalla lappeen Rannalle: "Kasvaa puussa, löytyy kaupasta kuivattuna? Orava?"

"Joskus ne löystyy niin ettei oo väliä että mitä sinne tökkii!" -Juuri vanhentunut fuksikapteeni iloisesti fuksitytölle.

"Mulla ei oo kyllä mitään tekemistä SYKin kanssa, mutta mä oon silti ihan kannissa." -Isäntä '07 yrittäessään voidella leipää SYKissä.

Puheenjohtaja yrityssuhdemestarille: "Ota se vaan siihen huulien väliin, et sä siihen käsiä tarvii. Se on varsin tehokasta!"

Tervetuloa ABB:lle !

ABB on johtava sähkö- ja automaatioteknologiayhtymä. Palveluksessamme on 109 000 henkilöä noin 100 maassa. Suomessa abb:läisiä on yli 6000. ABB:llä on Suomessa syvää sähkövoima- ja automaatioteknologioiden erikoisosaamista, jota on kartutettu yli 115 vuoden ajan. ABB:läiset työskentelevät monenlaisissa, pääasiassa erilaisissa teknisissä ja tuotannollisissa, tehtävissä eri puolilla Suomea. Tarjoamme vuosittain kesätyötä useille sadoille opiskelijoille. Eniten kesätyöpaikkoja on Helsingin tehtailla, joilla viime kesänä ahkeroi noin 400 kesätyöntekijää. Heistä suurin osa oli TKK:n sähkötekniikan opiskelijoita. Myös fuksit ovat tervetulleita kesätyöhin ABB:lle. Kesätyön myötä monille opiskelijoille tarjoutuvat myös opinnäytetyöt ja monet mahdollisuudet kansainvälisellä ABB-uralla. Esittäydymme syksyllä monissa fuksi- ja messutapahtumissa. Olette myös tervetulleita tutustumaan ABB:hen opintokäynnin merkeissä. Tapaamisiin !

Power and productivity
for a better world™
www.abb.fi

ABB

Paljon lunta ilman taskulamppua

Teksti: Janne Lahdenperä
Kuvat: E-photo, Emmi Rautkylä

Alkusanat

Jo kolmentoista vuoden ajan ovat Göteborgin keltatakkiset ankat sulostuttaneet vuosijuhlaviikkoamme, mutta meidän vierailumme Ruotsiin ovat Tukholmaa lukuunottamatta jääneet viime vuosina harmillisen vähäisiksi. Tänä vuonna saimme kuitenkin kutsun Chalmersin Elektron 75-vuotisjuhlaan ja päätimme käyttää tilaisuuden hyväksemme.

Keräsimme kasaan neljän hengen iskujoukon, jonka jäsenet olivat kaikki olleet enemmän tai vähemmän tekemisissä EKAKkien kanssa. Lennot varattiin ja järjestelyt Ruotsin päässä näyttivät sähköpostiviestien perusteella erittäin lupaavilta. Seuraavassa kooste matkan tapahtumista sellaisina kuin ne omasta muististani löytyvät.

Torstai

Tulkitsen saamassani sähköpostiviestissä ollutta kirjoitusvirhettä hieman turhan kirjaimellisesti ja saavun osastolle odottamaan parisen tuntia liian aikaisin. Aika kuluu kuitenkin nopeasti ja pian olemme jo autossa matkalla kohti lentokenttää. Viime lentokerrastani on jo melkein kaksi vuotta ja sinä aikana ovat lentokenttien turvatarkastukset tiukentuneet huomattavasti, enpä muista ennen joutuneeni ruumiintarkastukseen. Kaikki sujuu kuitenkin ilman ihmeempiä kommelluksia ja pian olemme jo lentokoneessa odottamassa lähtöä.

Lento kestää vain reilun tunnin, mutta Göteborgin lentokentällä menee hieman aikaa matkatavaroiden etsimiseen; meidät nimittäin ohjataan Ruotsin sisäisten lentojen terminaaliin, kun taas matkalaukkumme päätyvät kansainväliselle puolelle. Onneksi avuliaat ruotsalaiset opastavat meidät oikeaan paikkaan ja löydämme kaikki matkatavaramme ehjinä. Ruotsin päässä meitä ovat vastassa vanhat tuttumme Per ja Jesper, monet tosin tuntevat heidät paremmin EKAK-nimillä Kaa ja Toby. Seuraavana onkin vuorossa pulmatehtävä: kuinka mahdollistaa kuusi henkilöä matkatavaroineen Volvoon, jonka tavaratila on jo valmiiksi melkein täynnä? Pienen ahtaamisen jälkeen saadaan sekä laukut että matkustajat kyytiin, ja matka voi jatkua.

Pienen autoilun jälkeen meitä odottaa hyvin suomalainen näky: saunamökki järven rannalla. Paikalla vastaanottokomiteassa ovat ainakin parin viime vuoden EKAKit, sekä suuri joukko itselleni vielä tuntemattomia ihmisiä. Muistelemme jonkin aikaa menneitä ja esittäydymme uusille ihmisille, jonka jälkeen tutustumme hieman tarkemmin ympäristöön. Mökki itsessään on todella hienon näköinen, on keittiö- ja sitsitilat sekä iso sauna. Ulkona on laitur, sekä suoraan järveen johtava liukumäki.

Loppuiltan sisältöytsaamista, saunomista ja uintia. Täytyy myöntää että mökin sauna on paras kokeilemani ruotsalainen sauna. Vaikka tila on iso, lämpiää se kiitettävän kuumaksi. Järven vesi tuntuu jo ihan uintilämpöiseltä, saattaa tietysti olla että sisäinen villapaita auttaa hieman asiaa. Aikani ympäriinsä pyörittyäni onnistun päättämään ehjin nahoin nukkumaan asti.

Perjantai

Heräämisen ja aamupalan jälkeen pakkaamme matkatavarat ja siirrymme ulos odottamaan kuljetusta. Tällä kertaa Volvoa ei tarvitse ahtaa yhtä täyteen, sillä mukana on myös sähkön oma pakettiauto, värytys keltainen, rekisterinumero 313. Matkaamme Chalmersin korkeakoululle ja päättämekin lähteä saman tien tutustumaan Göteborgin keskustaan.

Sää Göteborgissa on pilvinen, mutta silti suhteellisen lämmin, muutamia vesipisaroita tihuttelee

silloin tällöin. Keskustassa onnistumme ruokailemaan, kirjoittamaan postikortteja, sekä kiipeämään läheisen kirkon mäelle, josta avautuu hieno näkymä koko kaupungin ylle. Lopuksi päätämme vielä seikkaillla Göteborgin raitiovaunuverkostossa ja etsimme reitin takaisin korkeakoululle.

Saavuttuamme sähkötalolle, on Jubileumshälv jo täydessä vauhdissa. Kaikki jotka ovat Otaniemessä olleet Øhlhävfiä seuraamassa, tietävät mistä on kyse: juodaan olutta, nopeasti. Suurimpana erona Suomeen on, että Karhun sijasta täällä heevataan Pripps Blå -olutta (3,5 %), ja täytyy sanoa että kyseisellä oluella saa nopeita tuloksia. Itsekin pääsen ensimmäistä kertaa pullossa hyväksytysti alle kymmeneen sekuntiin. Illan tulostaso on odotetusti kova, pullosarjassa ei synny poikkeuksellisen nopeita tuloksia, mutta 2,8 sekuntia puolessa litrassa ja 5,5 litran kolpakossa ovat jo aika kunnioitettavan nopeita suorituksia.

Häfinloputtuasiirrämmematkatavaratvierasmajaan ja jatkamme tutustumista Chalmersin yöelämään. Loppuillan/ yön muistikuvat alkavat itselläni tässä vaiheessa olla hieman hämääviä, mutta vierailemme ainakin EKAKkien kerhohuoneella ja jossakin hyvin isossa kellarihallin tyyliässä biletilassa. Takaisin vierasmajalle saapuessamme eivät sisällä nukkuvat TF:n tyttöset herää soitteluamme, mutta onneksi rakennukseen pääsee myös ikkunan kautta. Sisällä sohva näyttää vielä olevan vapaana, joten ei muuta kuin unta palloon.

Lauantai

Herätyksen ja aamutoimien jälkeen meille luvataan että pääsemme virkistäytymään suihkuun ja saunaan. Päädymme erääseen Chalmersin rakennukseen, josta löytyvät suihkut, sauna sekä uima-allas. Altaalla emme vieraile, eikä saunakaan ole päällä, mutta suihku tekee kyllä hyvää. Virkistyneinä ja puhtaina siirrymme nauttimaan brunssia Kajsabarin (irkkupubi sähkön rakennuksessa) puolelle.

Ruokailun ja pienen lepäilyn jälkeen alammekin jo pikkuhiljaa valmistautua itse vuosijuhlaa varten. Tytöt käyvät keräämässä muovikassillisen Göteborgin hiekkaa ja pääsemme takaisin majoitustiloihin kokoamaan lahjoja, eli kahta kukkaruukkuja, joista voi pumpata myös nestettä ulos. Tällä välin ovat loputkin TF:n edustajat saapuneet paikalle. Heille Chalmersissa käynti on vuotuinen perinne ja nyt juhluvuonna paikalle onkin saapunut kokonaiset yhdeksän edustajaa. Lahjojen kokoamisen jälkeen on aika itsekin hieman sistiä. Jäämme Laurin kanssa majoitustiloihin pukemaan frakkeja, kun taas tytöt poistuvat Perlan luokse meikkaamaan ja pukeutumaan.

Äskeisen operaation jäljiltä pieni joukkomme näyttää jo huomattavasti siistimmältä, joten siirrymme Kajsabariin alkumaljoille. Itsejuhlapaikalle, Göteborgin världskulturmuseetille, matkaamme raitiovaunulla. Ennen pääjuhlan alkua on vielä pientä seurustelua museon ala-aulassa, ja viimein pääsemme itse juhlatilaan. Oma pöytäseurueemme koostuu pääosin meistä ja täffäläisistä, vahvistettuna muutamalla EKAKilla.

Useiden pitkien juhlapuheiden ja Chalmers Alliansorkesterin yllätysvierailun jälkeen mekin pääsemme

ääneen. Lahjamme saavuttavatkin suurta suosiota ja päätyvät välittömästi pöytien koristeiksi. Ruukkuihin integroidut nestepumputkin toimivat moitteitta, vastoin omia odotuksiani. Käymme myös välillä ulkona seuraamassa hienoa tulinäytöstä, jonka jälkeen orkesteri alkaa jo viritellä soittimiaan. Neljän käsiohjelmaan merkityn valssin jälkeen soitto tuntuu jatkuvan niin pitkään kuin tanssijoita vain riittää. Valssaamisen vihdoinkin päätyttyä alamme siirtymään kohti ulkona odotavaa bussia ja jatkopaikkaa.

Jatkot järjestetään Chalmersin ”kuparibunkkerissa” eli suurjännitehallissa, joka muistuttaa hyvin paljon täältä Otaniemestä löytyvää vastaavaa tilaa. Kaikki laitteet on siirretty seinustoille ja keskelle hallia on jäänyt iso tanssilattia. Vielä kun ilmaan on hilattu nosturilla iso peilipallo, on juhlatunnelma erittäin hyvä. Jatkojen hiipuessä siirrymme vielä joksikin aikaa sähkötalolle jatkkoille ja lopuksi majoitustilaan kaivatuille yöunille.

Sunnuntai

Heräilen ja alan kasailemaan itseäni sekä

tavaroitani. Kun kaikki matkatavarat on saatu pakattua, ryhdymme siirtämään niitä kohti sähköosastoa. Rehabkalas, eli suomalaisittain sillis, järjestetään Kajsabarin viihtyisässä tilassa. Ruokatarjoilu on erittäin hyvä, mutta mitään erityistä ohjelmaa ei paikalla ole, ihmiset keskittyvät pääosin kasaamaan itseään rankan vuosijuhlaviikon jäljiltä.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan, ja niin meidänkin on aika poistua kohti odottavaa lentoamme. Hyvästelemme kaikki tutuiksi tulleet isäntämme ja meidät toivotetaan tervetulleiksi toistekin. Kaikki matkatavarat ja matkustajat mahtuvat helposti Elektron pakettiautoon (keltainen, 313) ja matka lentokentälle sujuu helposti.

Ruotsin päässä turvatarkastukset eivät ole lähelläkään Suomen luokkaa, ja pääsemme nopeasti lähtöportin puolelle odottamaan lentoa. Lentomme on noin vartin myöhässä, joten kentällä on hyvin aikaa tuhlailta viimeiset lompakkoon jääneet kruunut ostamalla kaikkea kivaa kotiin viemisiksi. Lopulta pääsemme nousemaan koneeseen ja aloittamaan matkan kohti kotia. Perille saavuttuamme ehdimme juuri sopivasti lähimmän television ääreen näkemään Suomi-Kanada -pelin viimeiset

► Elektron vuosijuhlaviikko, tytöt ja Elektron puhis Robert

minuutit. Eipä tullut kultaa tälläkään kertaa...

Noudamme matkatavaramme ja kävelemme terminaalista ulos raikkaaseen kevätilmaan, kyyti odottaakin jo parkkipaikalla. Otaniemeen päästyäni onnistun raahautumaan kotiin asti ja rojahdan sängylleni väsyneenä, mutta taatusti monta kokemusta rikkaampana.

Jälkisanat

Mitä matkasta sitten jäi käteen? Päätaavoite ainakin täyttyi, eli päästiin hengissä takaisin Suomeen. Uusia ystävyysuhteita tuli solmittua roppakaupalla, kunhan vielä muistaisi edes puolien tapaamiensa ihmisten nimet. No, tietääpä ainakin että jos menee joskus käymään Göteborgissa, ei yöpymispaikkaa tarvitse kauaa etsiä.

Toivottavasti saamme useamminkin lähetettyä vieraita Chalmersin Elektron vuosijuhliin, sieltä kumminkin tulee edustus meidän juhliimme vuosittain.

Borta bra men hemma bäst!

► Mammas köttbulle

Kiltapatruunattaren pieni totuus

Teksti: Emmi Rautkylä

Usein ei tule ajateltua, kuinka erilainen opiskelijan talviaika on kesään verrattuna. Syksyllä, talvella ja keväällä tapaavat hurjasti uusia ihmisiä koulun kautta, verkostoidut ja yrität sinnitellä erilaisten askareiden välillä. Elämä on täynnä suorituksia ja aikatauluja, joiden ymmärtämiseen tarvitsisi jo melkein palkata sihteerin.

Alkukesä on teekkareille muutosten aikaa, varsinkin sosiaalisella tasolla. Kesäksi kiltatoiminta kuolee tai ainakin virallinen toiminta vähenee. Et välttämättä näe koulun tuttuja naamoja enää päivittäin ja mikä erikoisinta, riittää, että luet koulun postit vaikkapa vain kahdesti viikossa.

Ota tästä hyöty irti. Kesällä työn tai olemisen ohella on hyvää aikaa hankkia uusi harrastus tai jatkaa niitä harrastuksia, jotka ovat kiireiden vuoksi jääneet monta kertaa väliin. Kesä antaa mahdollisuuden käydä katsomassa vanhempiaan ja soitella niille kavereille, joita olet opiskelijarientojen ja opiskelun takia laiminlyönyt.

Siis valmistaudu kesään ja mieti niitä asioita, jotka olet viimeisen puolen vuoden aikana jättänyt syystä tai toisesta tekemättä. Siis niitä kivoja asioita, ja toteuta ne, mutta vain jos siltä tuntuu. Ei, kesätyöt eivät estä sinua elämästä kesällä. Helsingin alueellakin riittää näkemistä ja kokemista vaikka töiden jälkeen iltaisin tai viikonloppuisin.

On open air -tapahtumia, kuten Maailma kylässä -festivaali toukokuun lopulla ja Kaivarin ja Kaisaniemen rokkifestarit kesäkuussa. Kaupungit monet torit ovat avoinna joka päivä ja Seurasaareen tai Suomenlinnaan voit piipahtaa lähes milloin tahansa vuorokauden ajasta riippumatta.

Especially international students: Helsinki and the whole Finland can't get any better than what they are during the summer. So enjoy the sounds, smells, views and Finnish people finally smiling. Enjoy yourself!

Kuulemisiin taas syyskuussa! Vi ses då!

Alustava tapahtumakalenteri syksyille 2007

la 25.8.	Varaslähtö,	Rantsu
su 2.9.	Isojen viimeinen voitelu, OK20	
ma 3.9.	Fuksit tulee + haalarigaala + tee-ilta	
ti 4.9.	Otasuunnistus + ISOsitsit	
to 6.9.	TKK:n avajaiset + köydenveto	
la 8.9.	Kimppakivaa-sauna,	OK20
ma 10.9.	Sössö 4/2007 deadline	
to 13.9.	Stadisuunnistus	
pe 14.9.	Leffayö	
ti 18.9.	Pokeri-ilta,	Takkakabinetti
ke 19.9.	Oikosulkumooottori + FXQ jonotus,	OK20
to 20.9.	Kaverisitsit,	Smökki
la 22.-23.9.	Nuukio survival	
ti 25.9.	Fuksisitsit,	Täffä
ke 26.9.	EIS-sauna,	Rantsu
ma 1.10.	Lakinlaskiaiset	
ma 8.10.	M/N sauna,	Kattosauna
ke 10.10.	Haloped-sauna,	Kattosauna
to 11.-13.10	FXQ	
ti 16.10.	SIK-KIK-sitsit,	Smökki
ke 17.10.	Oikosulku	
la 20.10.	Lokajoulu-Syyssitsit	
ma 29.10.	Sössö 5/2007 deadline	
ti 30.10.	Tenttikauden kaatosauna,	Gorsu
la 3.11.	Vanhempainsitsit,	Smökki
ke 7.11.	Fuksien juhlasitsit	
pe 9.11.	TKY:n vuosijuhlat	
ti 13.-15.11.	Aamubrunssi	
to 15.11.	Ulkositsit,	Smökki
ma 19.11.	Opintoilta,	OK20
ke 21.11.	Tiedekuntasitsit,	Smökki
ma 26.11.	Sössö 6/2007 deadline	
la 1.12.	pikoJoule,	Smökki
ma 3.12.	Yrityssauna	

TeliaSonera

